

12. ተጨማሪ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ ጳውሎስ በኤፌሶን 4 የዘረዘራቸውን ስጦታዎች አጥንተናል። ቀጥለን የስጦታዎችን የመጀመሪያ ዝርዝር በምናገኝበትና ምናልባትም ብዙዎቻችን በደንብ የምናውቃቸውን የ1ኛ ቆሮንቶስ 12 (ከሞላ ጉደል በሮሜ 12 ተደግመው የተጠቀሱ) ሌሎች ስጦታዎችን እንመለከታለን። እንዲሁም (እንደ ልሳን ያሉ) የምልክት ስጦታዎች ብዙ ውዝግብ ስላስከተሉ፣ እነርሱን በተለየ ምዕራፍ ውስጥ እንመለከታቸዋለን።

በመጀመሪያ ደረጃ ጳውሎስ፡- «የጸጋም ስጦታ ልዩ ልዩ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው» (1ኛ ቆሮ. 12:4) እንዳለ ልብ ማለት አለብን። ስለ ስጦታዎች የምናገረው ነገር ሁሉ፣ እነዚህ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጡ መለኮታዊ ነገሮች ናቸው በሚል ቀዳሚ መሠረት ላይ የተመሠረተ ነው። ስጦታዎችን ክርስቲያኑ ራሱ በምንም ዓይነት መንገድ ሊያዘጋጃቸው ወይም በእጁ ሊሠራቸው አይችልም። በርግጥ ይህ ማለት ስጦታዎቹን ከተጻፈው ቃል ውጭ መረዳት አለብን ማለት አይደለም። ቃሉን ልናጠናና ልናዛምድ ይገባል።

መንፈስ ቅዱስ ለአንዳንድ ሰዎች የተለየ ጥበብ፣ እውቀት፣ እምነትና የመሳሰሉትን ነገሮች ይሰጣል፤ ቢሆንም ግን የነዚህ የተለዩ ስጦታዎች ለአንዳንዶች መሰጠት፣ ሌሎች ክርስቲያኖች መካኖች ናቸው ለማለት አይደለም። ይልቁንም እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች እግዚአብሔር ለክርስቲያኖች ሁሉ የሰጣቸው መሠረታዊ ችሎታዎች ከፍተኛ ገጽታዎች ናቸው። የጥበብ ስጦታ ይህንን ጥሩ አድርጎ ይገልጻል። ሁላችንም የተወሰነ መንፈሳዊ ጥበብ አለን፤ ዳሩ ግን ይህ ስጦታ ያለው ሰው በጣም የተለየ ጥበብ አለው። በሌላ በኩል፣ የመፈወስ ወይም ታምራት የማድረግ ስጦታ ለአንድ አማኝ የተሰጠው ወይም ያልተሰጠው ነው ብዬ አምናለሁ። እግዚአብሔር ይህንን ስጦታ የሚሰጠው ለጥቂቶች ብቻ ነው። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ሁሉ ይህንኑ እንደ መምሪያ ተከትሎ ሲሠራ እንመለከታለን። ያም ሆን ይህ ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12 ውስጥ የሚዘረዝራቸውን ሁለት የመጀመሪያ መንፈሳዊ ስጦታዎች መመልከት አለብን።

ሦስት የጥበብ ዓይነቶች ሊኖሩን ይችላሉ። የመጀመሪያው ከተፈጥሮ የምንታደለው ሲሆን፣ ሁለተኛው፣ በትምህርት የምናገኘው ማለትም

የምንማረው ነው። ሦስተኛውና ከሁሉም የላቀው ጥበብ ደግሞ፤ በቀጥታ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣና ከመንፈስ ቅዱስ ልዩ ሥራ ጋር የተያያዘ ነው። ምንም እንኳ እርሱ የማንኛውም እውነት ምንጭ ቢሆንም፤ ለአማኞች በቅዱሳት መጻሕፍት አማካኝነት በተለየ መንገድ ጥበብን ይሰጣቸዋል። ለሌሎች ደግሞ የተለየ የጥበብ ስጦታ ወይም ችሎታ ይሰጣቸዋል።

የዊተን ኮሌጅ ዶክተር መረል ሲ. ተኒ ይህንን ስጦታ፡- «በአንድ ሰው እውቀት ላይ ተመሥርቶ ትክክለኛ ውሳኔዎችን የመስጠት ችሎታ» በማለት ፈትተውታል።

ይህም ወደ ሁለተኛው ስጦታ ያሸጋግረናል፤ ይህም መንፈሳዊ መረጃዎችን ከማግኘት ጋር የተያያዘው የእውቀት ስጦታ ነው። ይሁንና ስለ እግዚአብሔርና የእምነት ትምህርት አስገራሚ መረጃ ኖርደው፤ ይህንኑ ከተግባር ጋር ማዛመድ የሚችግራቸው ክርስቲያኖች እንዳሉ ሁላችንም እናውቃለን። አእምሮው በመጽሐፍ ቅዱስ እውቀት የተሞላ አንድ ወዳጅ አለኝ፤ ዳሩ ግን ውሳኔ በመስጠቱ ረገድ የፈጸማቸው አሳዛኝ ስሕተቶች አገልግሎቱን ሊያወድምበት ደርሰው ነበር። ከዚህም የተነሣ፤ የጥበብና የእውቀት ስጦታዎች ጉን ለጉን መሥራት አለባቸው፤ ማለትም የተለያዩ ስጦታዎች ያሏቸው ሰዎች ተባብረው መሥራት እንዳለባቸው ያስረዳሉ።

ኢየሱስ ለአንድ አማኝ ሁለቱንም ስጦታዎች መጠቀም አስፈላጊ የሚሆንበትን ሁኔታ ይናገራል። «ሲንትቱአችሁና አሳልፈው ሲሰጡአችሁም ምን እንድትናገሩ አስቀድማችሁ አትጨነቁ፤ ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና» (ማር. 13:11)። ከጊዜ ወደ ጊዜ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ረብሻ በሚፈጥሩ ሕዝቦች፤ በገዢዎችና በነገሥታት ፊት ቆመው የመከላከያ አሳብ ቀርቧል። ሐዋርያው ጳውሎስ በቄሣር ፊት እንኳ ሳይቀርብ አልቀረም። ያ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሆነው እውቀት፤ ለረዥም ሰዓታት ራስን ገዝቶ ቃሉን በማጥናት ላይ የተመሠረተ ነው። የሚያስተምረንም እግዚአብሔር ራሱ ነው። የተማርነውን ካጋጠሙን እውነተኛ ሁኔታዎች ጋር ማዛመድ ግን ከጥናት ያለፈና በቀጥታ ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጣ ነው። ጥበብ እውቀትን እንዴት እንደምንጠቀም የሚያሳየን ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጣ ስጦታ ነው። ጳውሎስ ራሱን የተከላከለበት ሁለቱንም ስለት በመጠቀም ነው። በዚህም «በናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁአችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት

ዘወትር የተዘጋጁትሁ ሁኑ፤ ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን» (1ኛ ጴጥ. 3: 15) የሚለውን የኢፕሮስን ምክር ያብራራል።

እንዲሁም ጴጥሮስ፤ «በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ» (2ኛ ጴጥ. 3: 18) ማለቱ ደስ የሚያሰኝ ነገር ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ኅብረት ዓለም ከምታገኘው የላቀ ጥበብና እውቀት እናገኛለን። እንዲሁም እነዚህን ነገሮች በተለየ ደረጃ የተቀበሉ ሰዎች የጥበብና የእውቀት ስጦታ እንዳላቸው ሊገነዘቡ ይችላሉ።

ሁላችንም በሰብዓዊ ግምት መፍትሔ የላቸውም የምንላቸው ጫናዎች፤ አወዛጋቢ ሁኔታዎችና ችግሮች ይጋረጡብናል። ሃያ ስድስት ብቁ ወንዶችና ሴቶች፤ ጥቁሮችና ነጮች የሚገኙበት ቦርድ በወንጌል ስርጭት ማኅበራችንን («ኤቫንጀሊስቲክ አሶሲኤሽን») የሠራተኞችና የመዋዕለ-ንዋይ ጉዳዮችን ይቆጣጠራል። ገና ከአገልግሎታችን ጅማሪ ላይ ለሥራ ጉዳዮቻችን አያያዝ ትልቅ ጥንቃቄ ለማድረግ ሞክረን ነበር። ከጊዜ ወደ ጊዜ በቦርድ ስብሰባዎቻችን ቅድሚያ የሚሰጣቸውን ነገሮች ለመወሰን መሰናክል ሲገጥመን፤ ወይም ከፍተኛ የገንዘብ እጦት ሲደርስብን፤ አሊያም ከሆነ አቅጣጫ የማይገባ ፍትሕ-አልባ ጥቃት ሲሰነዘርብን፤ እግዚአብሔር ጥበብ እንዲሰጠን በጉልበታችን ተንበርክክን እንጸልይ ነበር። እርሱም ወዲያውኑ ደጋግሞ መልስ ይሰጠን ነበር። ማንኛውም የአማኞች ኅብረት በተግባራዊ ውሳኔዎች ላይ እገዛ የሚያደርግ፤ የጥበብ ስጦታ ያለው፤ ቢያንስ አንድ ሰው ያስፈልገዋል። እንዲህ ዓይነቱ ሰው፤ በጉዳዩ ላይ ከጸለይንበት በኋላ፤ ልናደርገው ስለሚገባን ትክክለኛ ውሳኔ፤ አቅጣጫ የሚጠቁመን ይሆናል።

እምነት

ይህ ቃል በግሪክ ታማኝነት ወይም ጽኑነት የሚል ትርጉም ከሚሰጠው ቃል የሚመጣ ነው [«ለአንዱም በዚያው መንፈስ እምነት» (1ኛ ቆሮ. 12: 9)።] በዚህ ምንባብ ሐዋርያው ጳውሎስ የሚያድን እምነት እንዳለ ይቆጠራል። መጽሐፍ ቅዱስ «ጸጋው በእምነት አድናክችኋል» (ኤፌ. 2: 8) ይላል። እንዲሁም «በእምነት እንጂ በማየት አንመላለስም» (2ኛ ቆሮ. 5: 7) ተብሎ ተጽፎአል። ይሁንና በ1ኛ ቆሮንቶስ 12 ውስጥ የተጠቀሰው እምነት፤ መንፈስ ቅዱስ እንደመልካም ፈቃዱ የሚሰጠው የተለየ ስጦታ ነው።

በጸጋ እምነትና በስጦታ እምነት መካከል ያለውን ልዩነት ማወቅ አለብን። የጸጋ እምነት ማለት እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ ተስፋ

የሰጠውን ነገር ሁሉ እንደሚፈጽም ማመን ማለት ነው፤ ክርስቲያኖች ሁሉ የጸጋ እምነት አላቸው። በመሆኑም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ የተስፋ ቃላት ላይ እምነት ከሌለን፤ ኃጢአት እየፈጸምን ነው ማለት ነው፤ ነገር ግን ብዙ ነገሮች በሕይወታችን ስለሚፈጸሙት ዝርዝር ጉዳዮች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተጽፎ አናገኝም። ስለዚህ በምንጸልይበት ጊዜ «ፈቃድህ ቢሆን» የምትለውን ሐረግ እንጨምራለን። አልፎ አልፎ መጽሐፍ ቅዱስ ዝም ብሎ የሚያልፋቸውን ነገሮች እንድናምን መንፈስ ቅዱስ የእምነትን ስጦታ ይሰጠናል። ይህ የተለየ የእምነት ስጦታ ባይኖረን፤ ኃጢአት አደረግን ማለት አይሆንም።

የእምነትን ስጦታ ትክክለኛ ምሳሌ የምናገኘው ለረዥም ዓመታት ወላጆች የሌሏቸውን በሺህ የሚቆጠሩ ልጆች በመንከባከብ ካሳለፉት የእንግሊዝ አገሩ ብሪስቶል ጆርጅ ሙለር ሕይወት ነው። ሙለር ሰውን አንዲት ሣንቲም እንኳ ለመጠየቅ አይፈልጉም ነበር፤ ዳሩ ግን ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ ነበር። ኢየሱስ፤ «የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህን ተራራ፡- ከዚህ ወደዚያ እሌፍ ብትሉት ያልፋል የሚሳናችሁም ነገር የለም» (ማቴ. 17:20) ሲል የገለጸው ይህንኑ የእምነት ስጦታን ነበር።

ብዙ ጊዜ በአገልግሎቱ ጥቂት እምነት ብቻ ያለኝ ሲመስለኝ፤ አንዳንድ ጊዜ በቃሉ ውስጥ ግልጽ የሆነ የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል በሌላቸውና የማይሞከሩ በሚመስሉ ሁኔታዎች ውስጥ፤ መንፈስ ቅዱስ የተለየ የእምነት ስጦታ በመስጠት ሲያሳልፈኝ አይቻለሁ።

ለምሳሌ፤ በኒውዮርክ ከተማ በተደረገው የ1957 ዓመተ ምሕረቱ (እ.ኤ.አ.) የአደባባይ የወንጌል ስርጭት ስብሰባችን ወቅት፤ ለስድስት ተከታታይ ሳምንታት ከአንደኛው እስከ ቀጣዩ ሌሊት የማድሰን አደባባይ በሰዎች ተጨናንቆ ነበር፤ በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችም ለክርስቶስ ራሳቸውን ሰጥተው ነበር። ይሁንና በወጣው ፕሮግራም መሠረት ስብሰባችንን ሐምሌ 13 ቀን በያንኪ እስታድዩም ማጠቃለል ቢኖርብንም፤ በጥቂቶቻችን ልብ ውስጥ ስብሰባው መቀጠል አለበት የሚለው ሸክም እየተሰማን መጣ። አንዳንዶች ከያንኪ እስታድዩሙ ስብሰባ በኋላ በአደባባዩ ወደሚገኘው ሚዳ መመለሱ ከአየሩ ጸባይ የተነሣ ተስማሚ እንደማይሆንና በተለይም ሕዝቡ በዓመት ፈቃድ ጊዜውን የሚያሳልፍበት ወቅት ስለ ደረሰ፤ በስብሰባው ላይ ለመቆየት አይፈልግም ብለው አሰቡ።

ሸክሙ በጣም ስለተጫነኝ፤ ሌሊትም እንኳ ለመተኛት አልቻልሁም ነበር። ዋንኛው ውሳኔ እኔና ለብዙ ዘመን ባልደረባዩ የሆነው ክሊፍ

ባሮውስ በእግዚአብሔር ፊት የምናደርገው ውሳኔ እንደሆነ አውቅ ነበር። በመጨረሻም፤ አንድ ምሽት በእግዚአብሔር ፊት ተገብርክኪ፤ «ጌታ ሆይ፤ የትኛው ትክክል እንደሆነ አላውቅም፤ ነገር ግን ነገ ለኮሚቴው ስብሰባውን መቀጠል እንዳለብን በእምነት እነግራቸዋለሁ» አልሁ። ከሊፍን በስልክ ሳነጋግረው እግዚአብሔር ለርሱ የሚናገረው እንደዚህ ዓይነት ተመሳሳይ ነገር እንደሆነ ነገረኝ።

በዚህ ውሳኔ መሠረት ስብሰባችንን ለተጨማሪ አሥር ሳምንታት ቀጠልን፤ በታይምስ አደባባይ ላይ የመጨረሻውን ታላቅ ጉባኤ ስናደርግ፤ 75000 ሕዝብ መንገዶቹን አጨናንቆ ሞላ። የጉባኤውም አገልግሎት በቴሌቪዥንና በሬድዮ በየምሽቱ ለሕዝብ ይተላለፍ ነበር። እንግዲህ ያ ውሳኔ ከመንፈስ ቅዱስ በተገኘው የእምነት ስጦታ ላይ በመመሥረት ባይተላለፍ ኖሮ፤ ዛሬ ከክርስቶስ ጋር የሚመላለሱ በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ምናልባት ወደ ደኅንነት ላይመጡ ይችሉ ነበር።

በሕይወት ዘመናችን ሁሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ተመሥርተን ውሳኔ የምናደርግባቸውና ከሚያስከትሉዋቸው ውጤቶች ባሻገር፤ እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚሻውን ነገር ለመፈጸም ከመንፈስ ቅዱስ እምነትን የምንቀበልባቸው ጊዜያት አሉ።

መናፍስትን መለየት

በ1ኛ ቆሮንቶስ 12፡10 መለየት የሚለው ቃል ብዙ አሳቦችን ከያዘ የግሪክ ቃል የመጣ ነው። በዚህ ቃል ውስጥ ማየት፤ መንገዝብ፤ መመርመር፤ መረዳት፤ መስማት፤ በትክክል መፍረድ የሚሉ አሳቦች ሁሉ ይጠቃለላሉ። የዚህን ስጦታ ብቃት «መናፍስትን መለየት» በማለት ይጠራዋል።

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ እንደጠቀስሁት፤ መጽሐፍ ቅዱስ በዘመናት ሁሉ ከቤተ ክርስቲያን ውስጥና ውጭ በርካታ ሐሰተኛ ሃሊያትና አሳቶች እንደሚነሡ ይናገራል። ይልቁንም በዘመን እላቂ ላይ እንቅስቃሴያቸውን በጥልቀት ይያያዙታል። ጳውሎስ፤ «ይህም ድንቅ አይደለም፤ ሰይጣን ራሱ የብርሃንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና። እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም» ይላል (2ኛ ቆሮ. 11፡14፤15)። ዛሬ በዓለም ዙሪያ የሚገኙ በመቶዎች የሚቆጠሩ የሃይማኖት መሪዎች የሐሳዊ መሢሕ እንጂ፤ የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንዳልሆኑ ተረድቻለሁ። የበግ ለምድ

ለብሰው የሚዞሩ ተኩላዎች ናቸው፤ ስንዴዎችም ሳይሆኑ እንክርዳዶች ናቸው።

የመናፍስት ልምምድ («እስፕሪቲዝም»)፥ ምትሐታዊ አሠራር (occult)፥ አምልኮተ-ሰይጣንና አጋንንታዊ እንቅስቃሴዎች የምዕራቡን ዓለም በፍጥነት በማጥለቅለቅ ላይ ይገኛሉ። ከእነዚህም ጋር (ጳውሎስ በ1ኛ ጢሞቴዎስ 4: 1 ላይ «የአጋንንት ትምህርቶች» የሚላቸው) የሐሰት ትምህርቶች ጉን ለጉን ይሄዳሉ።

ዋናው ጥያቄ ሐሰተኛውን ከእውነተኛው እንዴት እንለያለን? የሚለው ነው። ክርስቲያኖች የመለየት ወይም የመመርመር ስጦታ፥ ቢያንስ ደግሞ ይኸው ስጦታ ያላቸውን ሰዎች እንድንቀበላቸው የሚያስፈልገን ለዚህ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ፥ «ወዳጆች ሆይ፥ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፥ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ፤ ብዙዎች ሐሰተኞች ነዚያት ወደ ዓለም ወጥተዋልና» (1ኛ ዮሐ. 4: 1) ይላል። በሌላ አባባል፥ አማኞች ዛሬ የሚታዩትን የተለያዩ መናፍስትና የእምነት ትምህርቶች መመርመር ወይም መፈተን አለባቸው። ባመዛኙ የምንፈትናቸውም የእግዚአብሔር ቃል በሆነው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው። ይሁንና እግዚአብሔር ለአንዳንድ ግለሰቦች እውነትን ይለዩ ዘንድ የማወቅ ችሎታ ያጉናጽፋቸዋል። በ1ኛ ቆሮንቶስ 12: 10 «ለአንዱም መናፍስትን መለየት ... ይሰጠዋል» የሚል እናንባለን።

ጆ እቫንስ የተባለው ወንድም ይህ ስጦታ እንደነበረው አምናለሁ። ሁልጊዜም «አጉቴ ጆ» እያልሁ እጠራው ነበር። ይህ ሰው ምናልባትም የቀድሞው የዊተን ኮሌጅ ፕሬዝዳንት የነበሩት የዶክተር ቪ ሬይሞንድ ኤድማን እጅግ የቀርብ ወዳጅ ሳይሆን አይቀርም። ብዙ ጊዜ ሦስታችንና አንዳንዴም የቡድኔን አባላት ጨምረን የሚፈታተኑ ነገሮች፥ መልካም አጋጣሚዎች፥ ወይም ችግሮች ሲጋፈጡብን፥ ለረዥምና ወርቃማ የጸሎት ሰዓታት እንበረከክ ነበር። በአገልግሎቴ ውስጥ አንዳንድ ጊዜ ከወንጌል አገልግሎት ወደ ሌላ መስክ ለመንቀሳቀስ እፈተን ነበር። ብዙ ጊዜ ዕድል «በብርሃን መልአክ» አማካኝነት ይመጣ ነበር። በመሆኑም ምርመራ ሲያስፈልገኝ ይህ ስጦታ ስላልነበረኝ፥ ሁልጊዜም የምሄደው ወደ «አጉቴ ጆ» ዘንድ ነበር፤ በዚህም በልዩ የመመርመር ስጦታው እጠቀም ነበር። የርሱን ምክርና ጸሎት እፈልግ ነበር። የመመርመር ወይም የመለየት ስጦታ ያለው ሰው፥ ባብዛኛው ከእግዚአብሔር ዘንድ በሆነውና ባልሆነው ነገር መካከል ያለውን ልዩነት ሊናገር እንደሚችል መገንዘብ አስፈላጊ ነው።

እንዲህ ዓይነቱ ሰው ብዙውን ጊዜ ሐሰተኛ ትምህርቶችን ወይም ሐሰተኛ አስተማሪዎችን ለይቶ ሊያወጣ ይችላል። ግብዝነትን፣ ከንቱነትን፣ ማታለልን፣ ወይም ማስመሰልን የመገንዘብ የተለየ ችሎታ አለው።

በርግጥ፣ ይህ ስጦታ ጴጥሮስ የሐናንያንና የሰጴራን ግብዝነት እንዲመለከት አስችሎታል። እንዲሁም ደግሞ አምና እንደዳነና በመንፈስ ቅዱስ እንደተጠመቀ ቢናገርም፣ አስመሳይ የነበረውን የሰማርያ አገር ሰው ሲሞንንም ተመልክቶአል (የሐዋ. 8፡9 ጀምሮ)። ጳውሎስ፡- «በኋለኞቹ ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስትንና በውሸተኞች ግብዝነት የተሰጠውን የኢጋንንትን ትምህርት እያደመጡ፣ ሃይማኖትን ይክዳሉ» (1ኛ ጢሞ. 4፡1) በማለት አስጠንቅቋል።

መጽሐፍ ቅዱስ በሁሉም ስፍራ ማንኛውም ሃይማኖታዊ ነገር በጥንቃቄ መመርመር እንዳለበት ይናገራል፤ የምንካፈልባቸው አብያተ ክርስቲያናት እንኳ እውነተኛ እምነት እንዳላቸው ለመመልከት ሊመረምሩ ይገባል።

እርዳታ

በ1ኛ ቆሮንቶስ 12፡28 ላይ የተጠቀሰው «እርዳታ» ስያሜውን ያገኘው የመደገፍ፣ ወይም የማገዝ አሳብ ካለው የግሪክ ቃል ነው።

የእርዳታን አጠቃቀም ምሳሌ የምንመለከተው፣ ሐዋርያት የቤተ ክርስቲያንን ገንዘብ ነክ ጉዳዮች እንዲፈጽሙ ዲያቆናትን ከሾሙበት ሁኔታ ነው (የሐዋ. 6)። ቀዳሚ ተግባራቸውም ማዕድን ማገልገልና ለድሆች ገንዘብ ማከፋፈልን ያጠቃልላ ነበር። የዚህ ስጦታ አጠቃቀም በሺህ የሚቆጠሩ ተራ ምእመናን በማማከር፣ በጸሎት፣ የቤተ ክርስቲያኒቱን ገንዘብ-ነክ ጉዳዮች በመቆጣጠር፣ የቤተ ክርስቲያኒቱን ድርጅታዊ እንቅስቃሴዎች በማስኬድና በምስክርነት አማካኝነት የእግዚአብሔርን መንግሥት በማስፋፋት ረገድ ተሳታፊዎች እንዲሆኑ ያስችላቸዋል። ሌላው «እርዳታ» ከማኅበራዊ ፍትሕ-አልባነት ሳቢያ የሚማቅቁትንና ወላጆች ለሌላቸው፣ እንዲሁም ለመበለቶች እንክብካቤ ማድረግ የመሳሰለውን ማኅበራዊ አገልግሎት የመስጠት አሳብንም በውስጡ አካትቶአል። ይህም ለታመመ ጐረቤታችን ምግብ ማዘጋጀት፣ የማጽናኛ ደብዳቤ መጻፍ ወይም በችግር ውስጥ ላለው ሰው ካለን በማካፈል የሚከናወን ሊሆን ይችላል። እርዳታ ምሕረት የማድረግ ስጦታ ነው። እንዲሁም እርዳታ በአንዳንድ ተራ በሆኑ ክርስቲያናዊ አገልግሎቶች የመርዳትንም አሳብ ያጠቃልላል፤ ይህም ሲሆን፣ ሌሎች ስጦታዎች

ያሏቸው ሰዎች ስጦታዎቻቸውን በይበልጥ ነፃ ሆነው ተግባር ላይ ሊያውሉት ይችላሉ። «የሚያገለግልም ቢሆን፤ እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ኃይል ነው ብሎ ያገልግል፤ ክብርና ሥልጣን እስከ ዘላለም ድረስ ለእርሱ በሚሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር በነገር ሁሉ ይከብር ዘንድ» (1ኛ ጴጥ. 4: 11)።

በመጀመሪያዎቹ የወንጌል ስርጭት ስብሰባዎቹ ወቅት፤ በጠቅላላዎቹ የወንጌል አገልግሎቶቻችን ውስጥ ለመሳተፍ እንደድ ነበር። ይህም በግልጽ እንደሚታየው፤ ከፍተኛ ጫና ስለሚሆንብኝ ባብዛኛው ሥጋዬ በድካም ይዘል ነበር። የማማከር አገልግሎታችንን በበላይነት እንዲመሩ የጠየቅኳቸው ዳውስን ትሮትማን፤ አንድ ምሽት ወደኔ መምጣታቸው ትዝ የለኛል። «ቢሊ!» ብለው ጠሩኝና «ራስህን እየጉዳህ ነው» አሉኝ። አክለውም፤ «ለምን ይህንን ሥራ በቡድን አንወጣውም? እስኪ ክሊፍ ባሮውስ የዝማሬውን አገልግሎት ይምራው፤ አንተ የስብከቱን ተግባር ፈጽም፤ የማማከሩን አገልግሎት በኔና ባሠለጠንኋቸው ሰዎች ላይ ጣል» አሉኝ። እምክራለሁ ብዬ በአሳባቸው ተስማማሁ። በሕይወቴ ውስጥ ከፈጸምኋቸው ወሳኝና ጠቃሚ ውሳኔዎች ውስጥ አንዱ ይኼ ነበር። ለመጀመሪያው ጊዜ እግዚአብሔር ለወንጌሉ ሥራ እኔን ወይም ክሊፍ ባሮውስን ወይም በቡድኖችን ውስጥ የሚገኙትን ሌሎች መሪዎች በሚገባ ሊጠቀም በሚችልበት ሁኔታ፤ ሌሎችም የሥራውን የተወሰነ ክፍል በኃላፊነት ይወጡ ዘንድ ሊጠቀምባቸው እንደሚችልና እንደሚጠቀምባቸውም ተረዳሁ። ይህም እግዚአብሔር ስጦታዎችን ሁሉ እርስ-በርስ ለመረዳዳት እንደሚጠቀም የሚያብራራልን መግለጫ ነው። ሆኖም የ«እርዳታ» ስጦታ የተለየ ተዛማጅነት አለው።

በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ ሳጠና እንደተረዳሁት፤ ጌታችንም እንኳ የሰዎችን ቡድን ካጠገቡ ካሰባሰበ በኋላ በአንድ አጋጣሚ ሁለት ለሁለት ለአገልግሎት ልኮአቸዋል። ማርቆስ ጳውሎስንና በርናባስን ያገለግል ነበር (የሐዋ. 12: 25)። ጳውሎስ ሁልጊዜም አብረው የሚያገለግሉትን ሰዎች ቡድን ይዞ ይጓዝ ነበር፤ ያለነርሱም አገልግሎቱን በተሳካ ሁኔታ ለማከናወን አይችልም ነበር። ጳውሎስ ብዙውን ጊዜ በደብዳቤው መጨረሻ ላይ ከነዚያ ታማኝ ረጃዎች መካከል የጥቂቶቹን ስም ይጠቅስ ነበር። በሮሜ ውስጥ ስም ከመዘርዘርም ያለፈ ሲሆን፤ ከተጠቀሱት መካከል ብዙዎቹ ሴቶች ናቸው። ለፊልጵስዩስ ሰዎች ሲጽፍ፤ አፍሮዲጡን «የሚያስፈልገኝን የሚያገለግለው» በማለት ይጠቅስዋል (ፊልጵ. 2: 25)።

ይህን ምዕራፍ በምጽፍበት ወቅት፤ እኔና ባለቤቴ ሩት ከግራዲና ዊልሃ ዊልሰን ጋር ሆነን፤ የቴክሳስ ከተማ የዳላስ ነዋሪዎች በነበሩት ሚስተርና ሚስት ቢል ሚድ በተባሉት ባልና ሚስት ቤት ውስጥ እንስተናገድ ነበር። በየጠዋቱም የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እናደርግ ነበር። አንድ ጠዋት መደበኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ፕሮግራሚችንን ትተን የፊልሞናን መጽሐፍ እንድናጠና ከግራዲ ዊልሰን አሳብ ቀረበ። ለኔ ይህ እንግዳ ነገር ነበር፤ ዳሩ ግን ከርሱ ጋር የፊልሞናን መጽሐፍ ማጥናት ጀመርን። የፊልሞናን መጽሐፍ ስናጠና ሳለ፤ «ጌታ ሆይ፤ የመርዳት ስጦታ ያለውን ሰው ምሳሌ ስለሰጠህኝ አመሰግንሃለሁ» ብዬ ጸለይሁ። ምሳሌውም ባሪያው አናሲሞስ ነበር። ጳውሎስ ለጌታው ለፊልሞና በመጻፍ፤ አናሲሞስ «ለእኔም ... ስለሚጠቅም» ይላል (ፊልሞ. ቁ. 11)።

አንተ የተለየ «የመርዳት» ስጦታ አለህን? ከቤተ ክርስቲያን ድርጅታዊ አሠራሮች ጋር በተያያዘ ቦርድ ውስጥ ወይም በሚሲዮን ውስጥ ወይም በወንጌል ስርጭት ማኅበረሰብ ውስጥ በታማኝነት የሚያገለግሉ ነጋዴዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር የሥራ እንቅስቃሴ ላይ የሚሳተፉ፤ ወይም ገንዘብ-ነክ ጉዳዮችን የሚቆጣጠሩ፤ አሊያም የቤተ ክርስቲያን ዲያቆን በመሆን የሚያገለግሉ ይሆናሉ። አንደኛዋ ሥራ የሚበዛባት የቤት እመቤት የልጆች እናት ስትሆን፤ ሌላዋ ደግሞ ተማሪ ልትሆን ትችላለች። «አጎቴ ቦ» የሚባለው ዘመዴ ዘወትር ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ፤ በቻርሎት ከተማ ውስጥ የምትገኘውን ቤተ ክርስቲያን ያጸዳ ነበር፤ እርሱ የዚህ ቤተ ክርስቲያን አባል ነው። ሣር ያጭድና የግቢውንም አትክልት ይከረክም ነበር። በደስታ የሚያበረክተውን እርዳታ ልብ የሚሉ ሰዎች ቢኖሩ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ። ሊሠራ የሚችለው ይህን ዓይነት ሥራ ብቻ ነበር። መስበክ አይችልም፤ ማስተማር አይችልም፤ በሕዝብ ፊት የመጸለይ ችግርም ነበረበት፤ ይሁንና የመርዳት ስጦታ ነበረው። እግዚአብሔርም በስጦታው በኩል ተጠቅሞበታል።

የአገዛዝ ስጦታ

ይህ ቃል ስሙን ያገኘው የመምራት፤ ዕቅድ የማውጣትና የማስፈጸም ወይም የመቆጣጠር አሳብ ካለው የግሪክ ቃል ነው። አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች የማስተዳደር ስጦታ ብለው ያስቀምጡታል (1ኛ ቆሮ. 12:28)። አንዳንድ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የታወቀ የመሪነት ስጦታ ነበራቸው።

ቅዱሳት መጻሕፍት አብያተ ክርስቲያናት መስተዳድር ሊኖራቸው እንደሚገባ ያስተምራሉ፤ ባለሙያዎች የሚገኙበት ወይም የማይገኙበትም ቢሆን አመራር የግድ ያስፈልጋቸዋል። ክርስቶስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሥራውን የሚቀጥሉትን አሥራ ሁለቱን ሰዎች ብቻ ለመሪነት በማሠልጠን ግማሽ ያህል ጊዜውን አሳልፎአል። ሐዋርያት በሚሄዱበት ስፍራ ሁሉ ለሚመሠርቷቸው አብያተ ክርስቲያናት መሪዎችን ይሾሙ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ጳውሎስና በርናባስ በየቤተ ክርስቲያኑ ሽማግሌዎችን እንደሾሙላቸው ይናገራል (የሐዋ. 14:23)። በ1ኛ ጢሞቴዎስ 3:1-7 ጳውሎስ ለ«ኤጵስቆጶሳት» የብቃት መለኪያዎችን ያቀርባል። ይህ ለ«ኤጵስቆጶስ» ያገለገለው የግሪኩ ቃል፣ ብዙዎች እንደሚያስቡት ከ«መጋቢ» ጋር ተመሳሳይ ሲሆን፣ የተቆጣጣሪነት፣ የአስተዳደር፣ ወይም የገዢነት አሳቦችንም ይዞአል።

አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናትና ማኅበረ ምእመናን የጌታን ሥራ የተሾሙ መሪዎች ሳይኖሩ ለማካሄድ ቢሞክሩም፣ እንደኔ እምነት ይህ በጭራሽ የማይቻል ነው። አንዳንድ የክርስትና ቡድኖች የተሾመ መሪ የላቸውም፤ ይሁንና አገልግሎቶች ባመቺ ሁኔታና ባግባቡ ይከናወናሉ፤ ይህ የሆነው ይፋዊ ማዕረጎች ባይሰጧቸውም የመሪነትን ተግባር የሚያከናውኑ ሰዎች ስላልጠፉ ነው። ይህንን ስጦታ ለይተን በማወቅ ባንጠቀምበት ግራ ወደመጋባት ይመራናል፤ እንዲሁም ለሰዎች የአገዛዝ ወይም የአስተዳደር ስጦታ የሰጠውን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ስለሚያደናቅፍ ከመጽሐፍ ቅዱስ አሳብ መውጣት ይመስለኛል። የዕብራውያን መጽሐፍ ጸሐፊ፣ «ለዋናቸችሁ ታዘዙና ተገዙ» (ዕብ. 13:17) እስከማለት ድረስ ይሄዳል። የሚናገረው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሥልጣን ስለነበራቸው ሰዎች መሆኑ ግልጽ ነው።

ከአንድ መሪ የሚጠበቁ መመዘኛዎች በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብዙ ጊዜ ተጠቅሰዋል። አምባገነን፣ ራስ-ወዳድ፣ ወይም የሌላውን አሳብ የማይቀበል ግትር ሰው (ዶግማቲክ) መሆን የለበትም፤ ይልቁንም ትሑት፣ ችር፣ ሰው-አክባሪ፣ ደግና በፍቅር የተሞላ መሆን አለበት፤ ይሁንና ጥብቅ የሚሆንባቸው ጊዜያትም ሊኖሩ ግድ ስለሆነ፣ ከጥበብ ጋር የተጣመረ የእውቀት ስጦታ አስፈላጊ ነው። በተጨማሪም፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተገለጸው የመሪነት አሳብ ለታይታ የሚደረግ ባዶ ሽርጉድ ከሚከናወንበት ሁኔታ ጋር አጥብቆ የሚቃረን ነው። ይልቁንም፣ የትሕትናንና የአገልግሎትን ጸጋ ያንጸባርቃል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የአስተዳዳሪ ወይም የመሪ ፍጹም ምሳሌ ነው። «የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም» ይላል (ማር. 10:45)። ባሪያ እስኪሆን ድረስ ራሱን አዋርዶአል (ፊልጵ. 2:7)። የደቀ መዛሙርቱን እግር ካጠበ በኋላ «ባሪያ ከጌታው አይበልጥም» አለ (ዮሐ. 13:16)። ኢየሱስ ማንኛውም እውነተኛ መሪ ረጂ አገልጋይ፣ እንዲያውም ባሪያ መሆን እንዳለበት በምሳሌው ይነግረናል። «በፍቅር እርስ በርሳችሁ ባሪያዎች ሁኑ» (ገላ. 5:13) ተብለን ተመክረናል። ይህ ትእዛዝ እንጂ፣ እንዲህ ብታደርጉት መልካም ነው ተብሎ የቀረበ ተራ አስተያየት ባለመሆኑ፣ በተለይ በመሪዎች ሕይወት ውስጥ የግድ ተፈጻሚነት ሊኖረው ይገባል።

ድምዳሜ

እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ያለአቅጣጫ ጠቋሚ «ኮምፓስ»፣ ካፒቲን፣ ወይም የመርከብ ሠራተኞች ሳይኖሩ፣ እንዲሁ በማያስተማምን ግዙፍ ባሕር ውስጥ ያለ ዓላማ እንደምትዋልል መርከብ እንድትሆን አይፈልግም። በታሪክ ሁሉ ለቤተ ክርስቲያን ሥራ የሚያስፈልገውን ነገር በመንፈስ ቅዱሱ ስጦታ አማካኝነት ሲያሟላ የኖረ ሲሆን፣ እኛም «የሚበልጠውን የጸጋ ስጦታ በብርቱ ፈልጉ» ተብለናል (1ኛ ቆሮ. 12:31)። መንፈስ ቅዱስ አንድ ወይም ሁለት ስጦታዎች ቢሰጠን፣ ሁለት ነገሮችን ማድረግ አስፈላጊ ነው፡- በመጀመሪያ፣ እግዚአብሔር የሰጠንን ስጦታ ወይም ስጦታዎች ለይተን ማወቅ አለብን፤ ሁለተኛ፣ እነዚያን ስጦታዎች ለማሳደግ የሚቻለንን ሁሉ ማድረግ አለብን፤ በሰብዓዊ አባባል፣ በልምምድ ማሳደግ አለብን ማለት ነው። የትንቢት ስጦታ ያለው ሰው የሕይወቱ ዓመታት ባለፉ ቁጥር ትጋቱን በበለጠ ከፍ ለማድረግ መቻኩል አለበት። የጥበብ ስጦታ ያለውም ሰው፣ በመጨረሻው መጀመሪያ ከነበረበት በላይ ጠቢብ ሆኖ መገኘት አለበት።

ሁላችንም እግዚአብሔር የሰጠንን ስጦታዎች ስለተጠቀምንበት ሁኔታ አንድ ቀን መልስ እንሰጣለን። ብዙ የተሰጠው ሰው ብዙ ይጠበቅበታል። እስኪ ስጦታችንን በተቻለ መጠን በሙላት እንጠቀምና በቅዱሳን የፍርድ ወንበር ፊት «መልካም - አንተ በጎ ታማኝ ባሪያ» (ማቴ. 25:21) የሚለውን የጌታን ቃል ተስፋ እናድርግ።

13. የምልክት ስጦታዎች

በዚህ ስፍራ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12:9፥ 10 የተዘረዘሩትን የምልክት ስጦታዎች በተመለከተ መግለጫና ማስጠንቀቂያ መስጠቱ አስፈላጊ ይመስለኛል። «የምልክት ስጦታዎች» ስል፥ ብዙ ጊዜ በግልጽ የሚታዩ ውጫዊ ነገሮች ወይም የእግዚአብሔርን ሥራ የሚያመለክቱ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ማለቱ ነው። ፈውስ፥ ተአምራትና ልሳን በምልክት ስጦታዎች ውስጥ ይጠቃለላሉ። ዛሬ እነዚህ ስጦታዎች የሰዎችን አሳብ በመማረክና ብዙዎችን የሚስቡትን ውጫዊ መገለጦች በመፍጠር፥ በቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ትኩረት የተሰጣቸው ይመስላል።

አንድ ክርስቲያን መሪ ሲናገር፥ አንድ አገልጋይ በመንገድ ላይ ወንጌል ሲሰብክ ቢመለከት፥ ወደ ቤቱ ገብቶ ቴሌቭዥኑን ከፍቶ የሚወዳቸውን ፕሮግራሞች እንደሚከታተልና አንድ ሰው መንገድ ላይ ተአምራት እያደገገ ነው የሚል ወሬ ቢሰማ፥ ሁሉንም ትቶ ወደዚያው እንደሚነጉድ ገልጾአል። ለምን? ምክንያቱም የሚያስገርምና እንግዳ የሆነ ነገር የሚያስደስተን ይመስላል። የዚህ ዓይነት ጉጉት የግድ መልካም ወይም ጠቃሚ ባይሆንም፥ ብቻ በጣም የተለመደ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በተዘረዘሩባቸው አራት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ውስጥ (ሮሜ 12:6-8፤ 1ኛ ቆሮ. 12:8-10፤ ኤፌ. 4:11 እና 1ኛ ጴጥ. 4:10-11)፥ እነዚህ የምልክት ስጦታዎች፥ ቢያንስ አንዱን አላግባብ ትጠቀም ለነበረችው የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በተጻፈው የመጀመሪያው መልእክት ውስጥ ብቻ ከሌሎች ጋር የተጠቀሱ መሆናቸውን መረዳቱ ጠቃሚ ነው። ክርስቲያኖች ስጦታዎቹን የሰጠው መንፈስ ቅዱስ፥ አላግባብ ከተግባር ላይ እንዲውሉና ለኅብረታችን መከፋፈል ወይም መተራመስ ምክንያት እንዲሆኑ እንደማይፈልግ ልብ ማለት አለብን። እንዲህ በሚሆንበት ጊዜ ከመንፈስ ቅዱስ መገለጦች ሁሉ የላቀው ፍቅር ይጠፋል።

ፈውስ

መንፈስ ቅዱስ የፈውስን ስጦታ ለሰዎች ይሰጣል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ብዙ የፈውስ ሥራዎች የሚገኙ ሲሆን፥ አዲስ ኪዳን ደግሞ ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ በሽተኞችን በፈወሱባቸው ታሪኮች የተሞላ ነው። በመላው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ህልቆ-መሳፍርት የሌላቸው የሥጋ

ፈውሶች ተመዝግበዋል። በመንፈሳዊ መገለጦች የሚፈጸመው የሥጋ ፈውስ አገልግሎት አንዳንድ ጊዜ ከእምነት ፈዋሾች ጋር የተያያዘ ሲሆን፤ ከነዚህም ውስጥ ብዙዎቹ የፈውስ ስጦታ ወይም ቢያንስ የተለየ ኃይል እንዳላቸው ይናገራሉ። በአሥር ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ወደነዚህ ፈዋሾች ይጉርፋሉ። እንዲሁም ከሺህ የሚበዙ ሰዎች፤ የፈውስ ስጦታ እንዳላቸው የሚናገሩ የፊደሮና የቴሌቭዥን ሰባኪዎች ደብዳቤዎችን ለመጻፍ ይጓጓሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ የብዙዎቹ ትኩረት በክርስትና እምነትና በሥጋ ፈውስ ላይ ሆኖአል።

ይሁን እንጂ በሽታና ድካም የሕይወት ክፍሎች ናቸው። ግንም ከነርሱ ሊያመልጥ አይችልም። እጅግ ታላላቅ የእምነት ፈዋሾችን ጨምሮ፤ ሁሉም ሰው ይታመማል፤ በመጨረሻም ይሞታል። ታዋቂ የእምነት ፈዋሽ የነበሩት ካትሪን ኩልማን፤ ለዓመታት በልብ ሕመም ሲሠቃዩ በ1976 መጀመሪያ ወራት አካባቢ ሞተዋል። እኚሁ ሴት በ1975 ፈውስ ያላገኘበት የልብ ቀድሞትና ተደርጎላቸው ነበር። በካትሪን ኩልማን አገልግሎት ብዙ ሰዎች ተፈውለዋል፤ የሚገርመው ግን እርሳቸው አልተፈወሱም። ሕመሙ በመጨረሻ ለሞት አብቅቷቸዋል።

በሌላ በኩል መጽሐፍ ቅዱስ የፈውስ ስጦታ ብሎ የሚጠራውን ነገር ከሁለተኛው የፈውስ ዘዴ መለየት አለብን። አንዳንዶች ፈውስን በሚጠብቀው ሰው እምነት ላይ በማተኮር እርሱ ካመነ ብቻ እንደሚፈወስ ይነግሩታል። በዚህም ይቅርታ፤ ንጽሕናና ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ግግኝት የሚመጣው ኢየሱስ በመስቀል ላይ ከፈጸመው የማስታረቅ ሥራ እንደሆነ ከሚያምኑት የበለጠ እምነት እንደሚያስፈልግ ይናገራሉ። ግንኛውም የሚታመም ክርስቲያን በእምነት ይድን ዘንድ ይገባዋል ብለውም ያስባሉ። ይህ ከፈውስ ስጦታ ጋር የሚገናኝበት ነገር እንደሌለ ልብ ማለት ያስፈልጋል። እንደ እነዚህ ዓይነት መምህራን ለምሳሌ፤ ለበሽታ ፈውስ የሚገኘው በኢየሱስ ክርስቶስ የሰርየት ሥራ እንደሆነ ሊያምኑ ይችላሉ። እንደነርሱ አስተሳሰብ የኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞት ለኃጢአታችን ይቅርታ ማስገኘት ብቻ ሳይሆን፤ ለሰውነታችንም ፈውስን ያስገኛል ባዮች ናቸው። ሁለቱንም በእምነት እንቀበላቸዋለን ብለው ያስባሉ።

የዚህ ዓይነት ፈውስ፤ ከፈውስ ስጦታ ይልቅ ከእምነት ጋር ሊዛመድ ይገባል።

ይህን አቋም በመደገፍ፤ ብሉይ ኪዳን የመሢሔን መምጣት በመተንበይ፤ «በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን» (ኢሳ. 53:5) እንዳለ

ይጠቀሳል። በግሌ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራው ሥራ ሥጋዊ ፈውስን እንደሚያጠቃልል መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ ያደርገዋል ብዬ አላምንም። በኢይሳይያስ 53:5 ላይ የሚገኘው ምንባብ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በ1ኛ ጴጥሮስ 2:24 አንድ ጊዜ ተጠቅሶአል፡- «ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር፤ እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ፤ በመገረፉ ቁስል ተፈወሳችሁ» ይላል። ከዚህ እንደምንመለከተው፤ የአዳኙ «መፈወስ» በመጀመሪያ ደረጃ ሥጋዊ ሳይሆን መንፈሳዊ ባሕርይ ያለው ነው።

አንዳንድ ክርስቲያኖች፤ እግዚአብሔር በመንፈሳዊ ስጦታ ወይም በእምነት ልምድ ብቻ እንደሚፈውስ ከማመናቸው ባሻገር፤ ሁሉንም ሞክረው ሲከሸፍባቸው ካልሆነ በቀር፤ በታመሙ ጊዜ ሐኪም ዘንድ መሄድ እንደማያስፈልግ ያምናሉ። በርካታ ሰፋፊ መንገዶችም ተከፍተውላቸዋል። አንደኛው መንገድ የፈውስን ስጦታ የማይጠይቁና የእምነት ፈውስ ያለበትን ፈውስ ለማግኘት በእግዚአብሔር ሊያምኑ ይችላሉ። አሊያም የፈውስ ስጦታ አለው ብለው ወደሚያምኑት ሰው ዘንድ ሊሄዱ ይችላሉ። የፈውስ ስጦታ ማለት ስጦታው የተሰጠው ሰው በትክክል ኢየሱስ ያደረገውን ዓይነት ፈውስ ያደርጋል ማለት ነው፤ ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጠው በዚያ ኃይል የታመመውን ሰው ወዲያው ለዘለቄታው ሊፈውሰው ይችላል፤ የተሰበረው እጅ ይጠገናል፤ የካንሰር በሽታ ይወገዳል፤ የሳንባ በሽታ ይጠፋል።

የበሽታዎች መፈወስ በስፋት መታየት እንዳለበት ይሰማኛል። ያዕቆብ መልካም ስጦታ ሁሉ ከላይ እንደሚመጣ ያስተምራል። ፈውስ ከእግዚአብሔር ዘንድ በፈውስ ስጦታና በእምነት ስጦታ ጥምረት ሊመጣ እንደሚችል አምናለሁ፤ በተጨማሪም፤ በሕክምና ክርሱ ዘንድ ሊመጣ እንደሚችል አምናለሁ። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ለሆድ በሽታው ጥቂት ወይን ለመድኃኒትነት እንዲጠቀም ነግሮታል (1ኛ ጢሞ. 5:23)። ሉቃስ የሕክምና ዶክተር ሆኖ ከጳውሎስ ጋር በብዙ መንገዶች እንደተባበረና ምናልባትም የሕክምና እርዳታ እንዳደረገለት ልብ ማለት አለብን።

እሠቃይባቸው ከነበርሁባቸው በሽታዎች እኔን ለመፈወስ ጌታ የሕክምና ዶክተሮችንና መድኃኒቶችን እንደተጠቀመ አምናለሁ። በተጨማሪም፤ ምናልባትም ከበሽታዎቻችን ሁሉ እንድን ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ላይሆን እንደሚችልም ማወቅ አለብን፤ ይህ በሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወት ውስጥ የታየ እውነት ነበር (2ኛ ቆሮ. 12:7-10 ተመልከት)። ስለሆነም ክርስቲያኖች ለሕመማቸው

ተፈጥሮዊ ብልሃት መፈለግ፥ ወይም ሙሉ ለሙሉ በጸሎት መቆየት፥ ወይም እውነተኛ የፈውስ ስጦታ መሻት እንደሚገባቸው ለመወሰን እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጥበብ መጠቀም የሚኖርባቸው ይመስለኛል።

የሕክምና አገልግሎት ለማግኘት ካልተቻለ፥ ወይም ሐኪሞች በሽታው ሊድን እንደማይችል ካስታወቁ እግዚአብሔር ለዚህ በሰዎች ላልተቻለው ነገር በእምነት ብቻ ወደርሱ እንድንመለከት በልባችን ውስጥ ካስቀመጠ፥ የርሱን ምሪት መከተል አለብን፤ ዳሩ ግን ይህ ምሪት ከእግዚአብሔር ዘንድ ሊመጣ የሚገባው እንጂ በሌሎች ክርስቲያኖች ግፊት የሚከናወን መሆን የለበትም።

ይሁንና፥ የሕክምና ዘዴና ዶክተሮች እያሉ፥ እግዚአብሔር ፈውስን እንዲልክ ብሎ እነርሱን ችላ ማለቱ፥ የድፍረት ተግባር በመፈጸም እግዚአብሔርን መፈታተን ይመስለኛል።

በጠና የታመመ አንድ ወዳጅ ነበረኝ። ዶክተሮቹም ሆኑ እርሱ ራሱ ምንም ተስፋ እንደሌለው ያውቁ ነበር፤ በመሆኑም የፈውስ ስጦታ እንዳላት ወደሚያውቃት ሴት መልእክተኛ ላከ። ከጸሎትና መንፈሳዊ ምክር በኋላ፥ አገልጋይዋ እጇን በወዳጄ ላይ ጫኑ። ወዲያው የሌሌክትሪክ ንዝረት የሚመስል ነገር ተሰማውና በቅጽበት ተፈወሰ። እንደገና በዶክተሮቹ ቢመረመር፥ በሽታው ሊገኝበት አልቻለም።

በዚህም እጅግ ደስ ስለተሰኘ፥ ፈውስ፥ ተአምራት፥ በልሳን መናገርና መተርጉም ለሚገኙበት የምልክት ስጦታዎች ሙሉ ለሙሉ ራሱን ሰጠ። ከዚያም የተነሣ የክርስቶስ ማንነትና ሥራ በሙሉ ተዘነጋ። የመንፈስ ፍሬም አልታይ አለ። ከሦስት ዓመታት በኋላ በሽታው ዳግም በባሰ ሁኔታ ተመለሰ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ሊፈውሰው አልፈለገም። የእግዚአብሔር ክብርና ጌታም ራሱ እንደማይጠባበቀው ያህል እየተሰማው፥ ሁሉ ነገር ተምታቶበት በመረረ ጋዘን ሞቶአል።

እውቀት ከድፍረት ስለሚለይ፥ እግዚአብሔርን ልንፈትን አይገባም። አንድ የታመመ ክርስቲያን እምነትን ለፈውስ አማራጭ አድርጎ ቢወስድ፥ እግዚአብሔር ያንን እምነት እንደሰጠው እርግጠኛ መሆን አለበት። እምነቱ ከሌለው ደግሞ፥ የሐኪሞችን እርዳታ መፈለግ አለበት። በኔ አመለካከት ለክርስቲያን እግዚአብሔር የሚሰጠውን የሕክምና እርዳታ መጠቀም ተገቢ ነው። እንዲሁም መድኃኒትና (እንደ ሉቃስ ያሉ) ሐኪሞች ከእግዚአብሔር የሚገኙ ናቸው።

ከጥቂት ጊዜ በፊት በሙያው ከፍተኛ ብቃት ካለው የሥነ-ልቦና ጠቢብ ጋር እንወያይ ነበረና፡ በውይይታችን መሐል አንድ በጣም የተለመደ ሐቅ ተናገረ፡- ሰዎች በሰውነታቸው ውስጥ ተውሳካዊና ስሜታዊ በሽታዎች የተነሣ ይሠቃያሉ። የኋለኛውን ምድብ በተመለከተ፡ የሕክምና መጻሕፍት ከሰውነት ጋር የተዛመደ መሠረት የሌላቸውንና ዳሩ ግን የሥነ-ልቦና ችግሮች የሆኑትን ብዙ በሽታዎች ይዘረዝራሉ። ይሁን እንጂ እነዚህ ነገሮች በተራ የሕክምና ዘዴ የማይፈጠሩትን ውጫዊ የሰውነት በሽታዎች ያስከትላሉ፤ ሊድኑ የሚችሉትም የአእምሮ ሕክምና ሲደረግላቸው ነው። አእምሮ ደኅና ሲሆን፤ ከዚያ የሚመነጩና በሰውነት ላይ የሚታዩ ነገሮች ይወገዳሉ። ሮማውያን አንድ የታወቀ አባባል ነበራቸው፡- «ጤነኛ አእምሮ በጤነኛ ሰውነት ውስጥ ይኖራል» ይላሉ። የታመመ አእምሮ በሰውነት ውስጥ በሽታ ሊፈጥር ይችላል። ጤነኛ አእምሮ ከበሽተኛ አእምሮ የሚመጡትን የሥነ-ልቦና በሽታዎች ያስወግዳል።

ይህን ሁሉ ካልሁ በኋላ፡ እግዚአብሔር በተወሰኑ ሁኔታዎች እንደፈቃዱ እንደሚፈውስ ለመግለጽ እወዳለሁ። የባለቤቱ እኅት ለዚህ ግሩም ምሳሌ ነች። በሳንባ ነቀርሳ በሽታ ታምማ ልትሞት ቀርባ ነበር። የጨረር ምርመራ (X-Ray) ውጤት ያለችበትን አደገኛ ሁኔታ አመለከተ፤ እርሷ ግን እግዚአብሔር እንደሚፈውሳት ስላመነች፡ ሕክምናውን ላለመቀጠል የቀድሞ ጥገና ሐኪም የነበሩትን አባቷን ፈቃድ ጠየቀች። በአሳቧ ከተስማሙ በኋላ አንዳንድ የእግዚአብሔር ሰዎች በዘይት ቀብተዋት የእምነት ጸሎት አደረጉ። ከዚያም አዲስና ተከታታይ የጨረር ምርመራዎች ተደረጉላት። የሆስፒታሉ ሐኪሞች እስኪደነቁ ድረስ ምንም የሳንባ ነቀርሳ ምልክት ሊገኝባት አልቻለም። ክብደቷም ወዲያው ጨመረ። አሁን ከሠላሳ አምስት ዓመታት በኋላ ጤነኛ ሆና በመጽሐፍ ቅዱስ መምህርትነት በማገልገል ላይ ትገኛለች፤ ዳሩ ግን ፈውሱ የመጣው የፈውስ ስጦታ በነበረው ሰው በኩል ሳይሆን በእምነት ጸሎት መሆኑን ልብ ማለት ያሻል።

ኢየሱስ ሁልጊዜም ሰዎችን በአንድ ዓይነት መንገድ እንዳልፈወሰ መረዳቱ አስፈላጊ ነው። አንዳንድ ጊዜ ዝም ብሎ ቃል ሲናገር ፈውሱ ይፈጸማል፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ «ዘዴ» ተብሎ ሊጠራ የሚችል ነገር ይጠቀማል። ኢየሱስ የጴጥሮስን አማት እጁን ይዞ ሲያስነሣት፡ ወዲያው ተፈውሳለች (ማቴ. 8:15)። ኢየሱስ አልዓዛርን ከሞት ሲያነሣው፡ «አልዓዛር ሆይ፤ ወደ ውጭ ና» (ዮሐ. 11:43) በማለት በታላቅ ድምፅ

ጮኸ። ዕውር ሆኖ የተወለደውን ሰው ግን ኢየሱስ ፍጹም በተለየ መንገድ ነበር የፈወሰው። ጭቃና ምራቅ ለውሶ የዕውሩን ዓይኖች ከቀባ በኋላ በሰሊሆም መጠመቂያ (የተጠራቀመ ውኃ) እንዲታጠብ አዘዘው (ዮሐ. 9 ከቁጥር 1 ጀምሮ)። የመቶ አለቃውን ባሪያ ሲፈውስ ግን፥ የታመመው ሰውዬ እንኳ በኢየሱስ አጠገብ አልነበረም (ማቴ. 8 ከቁጥር 5 ጀምሮ)። እንዲሁም ደም ይፈሳት የነበረችው ሴት የተፈወሰችው የጌታን ልብስ በመዳሰስም ብቻ ነበር (ማቴ. 9 ከቁጥር 18 ጀምሮ)።

እጆችን መጫን ወይም ዘይት መቀባት መንፈሳዊም ሆነ ሥነ-ልቦናዊ ጠቀሜታ አለው። በሽተኛውና የሚቀቡት ሰዎች ፈውሱ የሚመጣው እጆችን በመጫን፥ በዘይት ቅብዓት፥ ወይም በጸሎታቸው እንደሆነ አድርገው ማሰብ የለባቸውም። ፈውሱ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ዘንድ ሲሆን፥ ፈዋሹም ራሱ እግዚአብሔር ነው። «ጌታም ያስነሣዋል» (ያዕ. 5፡15)።

ምናልባት እግዚአብሔር ሁልጊዜም ሊፈውሰን አይወድ ይሆናል። አስቀድሜ እንዳልሁ፥ ሰዎችን ሁሉ ከበሽታዎች ሁሉ መፈወስ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ለማለት የሚያስችለኝን መረጃ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አላገኝም። መንፈስ ቅዱስ ለታመመው ሰው ወይም ለሚጸልይለት ሰው በሽተኛው እንደሚፈወስ የሚያመለክት የእምነት ስጦታ ከሰጠው፥ እንደሚፈወስ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን። ይሁንና እግዚአብሔር ሁልጊዜም የእምነትን ስጦታ አይሰጥም። ይህም ማለት የታመሙ ሰዎችና ወዳጆቻቸው ለታመመው ሰው ያለጥርጥር መጸለይ አለባቸው፤ የእምነት ስጦታ ሳይኖር ሲቀር፥ «ፈቃድህ ከሆነ ...» እያሉ መጸለይ አለባቸው። እውነተኛ እምነት፥ እግዚአብሔር ሊፈውሰን በማይፈልግበት ጊዜ እንኳ ቢሆን፥ ሕይወታችንን ሙሉ ለሙሉ ለእግዚአብሔር ፈቃድ መስጠትን እንደሚጨምር አምናለሁ። ይህ ማለት ግን ለመፈወስም ይሁን በሕመማችን ለመሰንበት፥ ካልሆነም ለመሞት እግዚአብሔር የሚፈቅደውን ሁሉ ለመሆን ፈቃደኞች ነን ማለት ነው። እንደ አሳባችን ሳይሆን እንደ አሳቡ።

ለዚህ የሚስማማው ከራስ ጸጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ ድረስ በቁስል የተመታው ኢዮብ ነው። ይህንን ማድረግም የሰይጣን ፍርድና ሥራ ነበር፤ ይሁን እንጂ ኢዮብን ራሱን ቀርቶ የኢዮብን ንብረት እንኳ ከመንካቱ በፊት ከእግዚአብሔር ዘንድ ፈቃድ ማግኘት እንዳለበት መረዳቱ ደስ የሚያሰኝ ነው።

ስለሆነም የኢዮብ መጽሐፍም የዚሁ ሁኔታ ውጤት ነው። ይህ ግሩም ታሪክ ባይቀርላቸው ኖሮ፤ በዘመናት ሁሉ አማኞች በመከራቸው ጊዜ ምን ማድረግ ይችሉ ነበር?

ከዚህ ሌላም ሕፃናትን በማገልገል ከኃምሳ ዓመታት በላይ ያሳለፈችውና የሕንድ አገር ዜጋ የሆነችው የኤሚ ካርማይክል ምሳሌ አለ። ኤሚ የዕድሜዋን የመጨረሻ ሃያ ዓመታት የአሳለፈችው በደረሰባት ከፍተኛ አደጋ ምክንያት የአልጋ ቁራኛ ሆና ነበር። የጽሑፍ ሥራዎችዋንም ሁሉ ያዘጋጀችው በነዚህ ጊዜያት ውስጥ ሲሆን፤ ሥራዎችዋም ግጥሞች፤ የጽሞና መጻሕፍት እና የዶናቨር ኅብረት አገልግሎት ዘገባዎች የሚገኙበት ነው። ምንም እንኳ እርስዋ ወደጌታ ከሄደች ብዙ ጊዜያት ቢያልፉም፤ እነዚህ መጻሕፍት ግን በዓለም ሁሉ የሚገኙትን በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ማገልገላቸውን አላቋረጡም። ምናልባት የአልጋ ቁራኛ ባትሆን ኖሮ እነዚህን መጻሕፍት የምትጽፍበት ጊዜ ከቶውንም አይኖራትም ነበር።

ብዙ የፈውስ ስብሰባዎችን ተካፍቶለሁ። እንዳንዶቹ ስሜታዊነት ስለሚነግሥባቸው አይስማሙኝም። እንዲሁም ደግሞ አገልግሎቱ በሥርዓት የሚካሄዱባቸውን ስብሰባዎች ተመልክቻለሁ። በነዚህ ስብሰባዎች የእግዚአብሔር መንፈስ ማንኛውም ሰው በማይሰናከልበት መንገድ በርጋታ ሲንቀሳቀስ አይቻለሁ። እንደዚህ ባሉ ስብሰባዎች፤ መንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር አገልጋዮች የተለዩ ሰጦታዎች በመስጠት ፈቃዱን እንዲያደርጉ ተጠቅሞባቸዋል።

ማንኛውም ሕመም፤ ድካምና በሕይወታችን ውስጥ የሚፈጸም ክፉ ነገር ሁሉ ከመጀመሪያው (የአዳም) ኃጢአት ጋር የተያያዘ ሊሆን ይችላል። ይህ ማለት ግን በእነዚህ ችግሮች የምንሠቃይ ሰዎች ሁሉ፤ ይኸው ሁኔታ የደረሰብን በሠራነው በደል ምክንያት ነው ማለት አይደለም። በርግጥ አንዳንድ ጊዜ ከፈጸምነው በደል የተነሣ በቀጥታ ወይም በተዘዋዋሪ መንገድ በሽታዎች ሊመጡብን ይችላሉ። ይህ ግን ሁልጊዜም የሚፈጸም አይደለም።

አንድ ጊዜ ኢየሱስ ከመወለዱ ጀምሮ ዓይነ-ሰውር ከነበረ ሰው ጋር ተገናኘ። ከዚያም ፈሪሳውያን ወይም ሰዱቃውያን ሳይሆኑ፤ ራሳቸው የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት፡- «ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራው ማን ነው?» ብለው ጠየቁት (ዮሐ. 9:2)። የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት እንኳ ዓይነ-ሰውርነት ቀጥተኛ የኃጢአት ውጤት እንዳልሆነ አላወቁም ነበር። ኢየሱስም መልሶ፤ «የእግዚአብሔር ሥራ በርሱ

እንዲገለጥ ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም» አላቸው (ቁ. 3)።

በበሽታ ወይም በድካም የተጉዳ ሰው ስንመለከት፡ በኃጢአቱ ምክንያት እየተሠቃየ ነው ብሎ ከማሰብ ልንጠነቀቅ ይገባል። ብዙ በሽታዎች ከሰውዬው ኃጢአት የሚመነጩ አይደሉም። አደጋዎች ወይም ከቤተሰብ በዘር የተወረሱ ችግሮች በሽታ ሊያመጡ ይችላሉ። ምንም እንኳን በሽታዎች ሁሉ ከመጀመሪያው ኃጢአት ቢመጡም፡ የአእምሮ ችግር ያለበት ሕፃን የወላጆቹ ኃጢአት ለተዛባ ሕይወቱ ምክንያት ላይሆን ይችላል። እግዚአብሔር እንድንታመምና እንድንሞት አልፈለገም ነበር፤ ዳሩ ግን በዓድን ገነት ሰው በእግዚአብሔር ላይ የፈጸመው ዓመፅ ያንን ሁሉ ለወጠው። በተጨማሪም ሰይጣን እያንዳንዱን ሕመም ከእግዚአብሔር ጋር ላለን ኅብረት መበላሸት፡ የበደለኛነት ስሜት እንዲሰማን፡ ወይም እግዚአብሔር ለኛ ፍቅር እንደሌለውና ጨካኝ እንደሆነ በማሳየት ፍርድ እንደጉደለብን እንዲመስለንና እንድናገረመርም በከፋት እንደሚሠራ ልብ ማለት አለብን።

በተመሳሳይ ጊዜ አንድ ቀን ሕመምን ጨምሮ፡ በዚህ ፍጥረት ላይ የሚገኙ የኃጢአት ውጤቶች በሙሉ እንደሚወገዱ እግዚአብሔር የተስፋ ቃል ሰጥቶናል። «እንባዎችንም ሁሉ ከዓናቻቸው ያብላል፡ ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፡ ኅዘንም ቢሆን ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና» (ራእይ 21:4)።

በሥጋዊ፡ በአእምሮአዊና በመንፈሳዊ ሕመም ሳይቀር የሚሠቃዩ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ሥር የሰደዱ ሥጋዊ እክሎች፡ በጭንቀት የተሞሉ አእምሮዎች፡ ወይም ደግሞ ደካማ መንፈስ ሁሉ የተባባሰ ሥቃይ ሊያስከትሉ እንደሚችሉ መገመት አያዳግትም። ከምንችለው በላይ እንድንፈተን የማይፈቅድ እግዚአብሔር እንዲህ ባለ ጊዜ ሊረዳን የታመነ ነው። ወደር በማይገኝለት እርዳታና ርኅራኄው መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ እንዳለና እንደሚሠራ በእምነት ልንጠባበቅ እንችላለን። «እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል» (ሮሜ 8:26)። እንዲሁም ዕብራውያን 4: 16 እግዚአብሔር እንደሚረዳን ቃል ይገባልናል፡- «እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ» ይላል።

እንደነዚህ ባሉት ሁኔታዎች ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ተግባሩን ይወጣል። እርሱም «መለኮታዊው ጳራቅሊጦስ» ተብሏል። ጳራቅሊጦስ

የተባለው የግሪክ ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ አምስት ጊዜ ተጠቅሷል። አራት ጊዜ «አጽናኝ» ተብሎ የተተረጎመ ሲሆን (ዮሐ. 14: 16፤ 26፤ 15: 26፤ 16: 7)፤ አንድ ጊዜ «ጠበቃ» ተብሏል (1ኛ ዮሐ. 2: 1)። ትርጉሙም ከጎናችን የሚቆም፤ አማካሪ፤ ረዳት፤ ተከላካይና መሪ ማለት ነው።

መንፈስ ቅዱስ በሕመማችንና በድካማችን መከከል ይረዳናል። አንዳንድ ጊዜ እነዚህ ሕመሞች በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞላን ያመለክታሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር በጣም የሚያስቸግረውን «መውጊያ» እንዲያስወግድ ጠየቀው፤ እግዚአብሔር ግን «አይሆንም» አለው። እንዲሁም «ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና» አለው (2ኛ ቆሮ. 12: 9)። ጳውሎስም ፈጠን ብሎ፤ «እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ እወዳለሁ» (2ኛ ቆሮ. 12: 9) አለ። ከዚህም አልፎ «ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገላታትም በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል፤ ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና» ብሏል (2ኛ ቆሮ. 12: 10)። ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ሳለ እንኳ፤ እግዚአብሔር ለክብሩ እንዲሠቃይ የፈቀደለትን ሕመም በሥጋው ተሸክሞ ነበር።

በመሆኑም እግዚአብሔር እንድንታመም ፈቅዶ ባይፈውስን እንኳ በምስጋና ልንቀበለው ይገባል። በዚህም ውስጥ እርሱን ማስከበርን ጨምሮ፤ እንድንማር የሚፈልገውን ነገር እንዲያስተምረን ልንጠይቀው ይገባል።

የጳውሎስ ልምድ ከጌታችን ስርየት ጋር ተያይዞ ስለ ፈውስ ጠቃሚ ትምህርት ይሰጠናል። ማቴዎስ፤ «እርሱ ድካማችንን ተቀበለ ደጃዎችንም ተሸከመ» ይላል (ማቴ. 8: 17)። ይህ ሙሉ ለሙሉ እውነት ነው። በመስቀል ላይ በመሞቱ ከማንኛውም ድካምና በሽታ ነፃ እንደምንወጣ ዋስትና ተሰጥቶናል፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር አንዳንዶቻችን በድካምና በሕመም እንድንጠቃ ይፈቅዳል። በመሆኑም ይህ ነጻ መውጣት ለእግዚአብሔር ሕዝቦች፤ ከሕመም ሁሉና ከሌሎችም ችግሮች ዛሬን ጨምሮ፤ ለሁሉም ጊዜያት መላቀቅ እንዳልሆነ እንረዳለን።

የፈውስ አገልግሎት አዘውትረው የሚሰጡ አብያተ ክርስቲያናት በቁጥር እያደጉ ናቸው። ስለነዚህ የፈውስ አገልግሎቶች በጠየቅሁ ጊዜ፤ ከሥጋዊ ሕመም ጋር የተያያዘ ሥራ የሚሠራው በመጠኑ እንደሆነና ባመዛኙ ጤነኛ ካልሆኑ ግንኙነቶች፤ ከመጥፎ ትውስታዎች፤ ከተበላሸ አመለካከትና ከበደለኛነት ስሜት ጋር የተያያዙ ተግባራት በፈውስ

አገልግሎት እንደተዳሰሱ ተገልጾልኛል። ከዚህም የተነሣ የተበላሹ ትዳሮች ተፈውሰዋል፤ ወላጆች ከልጆቻቸው ጋር ታርቀዋል፤ አሠሪዎችም ከሠራተኞቻቸው ጋር ተስማምተዋል።

ለማጠቃለል ያህል፡ የፈውስ ስጦታ እንዳለ በአእምሮዬ ቅንጣት ያህል ጥርጣሬ የለኝም። ሰዎች ለእምነት ጸሎት ከሚመጣው ምላሽ የተነሣ ይፈወሳሉ፤ እንዲሁም ግንኙነትን መፈወስ የመሳሰሉ ሌሎች ፈውሶችም አሉ። እዚህ ላይ የማስጠንቀቂያ ቃል ማስቀመጡ ተገቢ ይሆናል። በመድኃኒትና በእምነት ፈውስ በኩል በርካታ የማጭበርበርና የሌላቸውን ልዩ ችሎታ በግጋንን የግታለል ድርጊቶች ይፈጽማሉ። በዚህም በኩል፡ በመንፈሳዊ ምርመራ መለየት አስፈላጊ ይሆናል።

ተአምራት

ተአምራት የመፈጸም ስጦታ «ተአምራት» የሚለውን ቁልፍ ቃል ያገኘው «ኃይላት» የሚል ትርጉም ካለው የግሪክ ቃል ነው (2ኛ ቆሮ. 12:12)። ተአምር ማንኛውም ሥጋዊ ሕግ ከሚያመጣው ኃይል የላቀ ክስተት ነው፤ ተአምር በእግዚአብሔር በግራምትና በድንቅ ኃይሉ የሚሠራ መንፈሳዊ ክስተት ነው። በብዙዎቹ የብሉይ ኪዳን ክፍሎች «ተአምር» የሚለው ቃል ብዙውን ጊዜ «ድንቅ» ወይም «ታላቅ ሥራ» ተብሎ ተተርጉሞአል። የአዲስ ኪዳን ክፍሎች ባብዛኛው ተአምራትን እንደ «ምልክት» (ዮሐ. 2:11) ወይም «ምልክቶችና ድንቆች» (ዮሐ. 4:48፤ ዮሐ. 5:12፤ 15:12) አድርገው ይጠቅሳሉ።

በግልጽ እንደሚታወቀው፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በሐዋርያት የተፈጸሙ ተአምራት ሥልጣናቸውን በማረጋገጥ፡ ለመልእክታቸው እውነተኛነት እገዛ አድርገዋል። እንዲሁም ሕዝቡ ኢየሱስንና ሐዋርያትን፡ «እናንተ ስለ ራሳችሁ እንደምትናገሩት መሆናችሁንና ቃላችሁም እውነት መሆኑን እንዴት እናውቃለን?» ብለው እንደጠየቁ ማስታወስ አለብን። ያ አግባብነት የጉደለው ጥያቄ አልነበረም። በመሆኑም እግዚአብሔር እጅግ አስፈላጊ በሆኑ ወቅቶች ከባሪያዎቹ የሰሙዋቸው ቃላት እውነት መሆናቸውን ለማረጋገጥ ደግሞ ደጋግሞ በገሃድ በሚታዩና አሳማኝ በሆኑ ተአምራት ራሱን ገልጾአል።

ይህንን እውነት የሚገልጽልን አንድ ዓይነተኛ ምሳሌ ኤልያስ በቀርሜሎስ ተራራ ላይ ያሳለፈው ነው። ኤልያስ የእስራኤል ሕዝብ ከእግዚአብሔርና ከበአል ማንን እንደሚመርጥ የሚወስንበት አደገኛ ጦርነት አጋጥሞት ነበር። ኤልያስ የበአል ካህናት መሠውያ ሠርተው በዚያ

ላይ አንድ እንስሳ ለመሥዋዕትነት እንዲያስቀምጡ ጠየቃቸው። የእስራኤል ሰዎች እውነተኛው አምላክ እግዚአብሔር ወይም በአል መሆኑን ለማረጋገጥ አሳማኝ ምልክት እንዲፈልጉ ነገራቸው። የበአል ነቢያት በጭንቀት ተወጥረው ወደ አምላካቸው ቢጮኹም የተፈጸመ ነገር አልነበረም። ከዚያም ኤልያስ በራሱ መሠውያ ላይ በተደረደረው መሥዋዕት ላይ ውኃ በበርሜሎች ሞልቶ ያፈሰሰ ጀመር፤ እግዚአብሔርም ከውኆቹ ባሻገር መሥዋዕቱን የምትበላ እሳት ከሰማይ አወረደ። ይህ በርግጥ ተአምር ነበር!

ጳውሎስ፡ «በእርግጥ የሐዋርያነት ምልክት በመካከላችሁ በምልክትና በድንቅ ነገር በተአምራትም በሁሉ ትዕግሥት ተደረገ» (2ኛ ቆሮ. 12:12) ሲል ሰዎች እርሱ ሐዋርያ እንደሆነ ለማወቅ ይችሉ እንደ ነበር መግለጹ ነው። መንፈስ ቅዱስ ለተለየ ሥራ የተጠሩ የክርስቶስ መልእክተኞች መሆናቸውን ለማረጋገጥ፣ ለቀደሙት ሐዋርያት ተአምራትን የማድረግ ስጦታ ሰጥቶአቸዋል፤ ይህም በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ አዲስ ምዕራፍ ለመክፈት ነበር።

ይሁንና በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከነበሩት ታላላቅ ሰዎች ብዙዎቹ ተአምራት አለማድረጋቸው ሁልጊዜም ያስገርመኛል። የመጥምቁ የሐንስ ታሪክ ይህንን ያብራራልናል፡- «ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጥተው፡- የሐንስ አንድ ምልክት ስንኳ አላደረገም፣ ነገር ግን የሐንስ ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ አሉ። በዚያም ብዙዎች በእርሱ አመኑ» (ዮሐ. 10:41፥ 42)። በመሆኑም የሐንስ ተአምራት ባያደርግም፣ በዚያን ጊዜ ብዙዎች የተቀበሉትን ኢየሱስ ክርስቶስን ከፍ ከፍ አድርጓል። ኢየሱስ ስለ የሐንስ ሲናገር፡- «እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንስ የሚበልጥ አልተነሣም» (ማቴ. 11:11) እንዳለ ይታወሳል።

ዛሬ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምንመለከታቸው ዓይነት አስደናቂ ተአምራት ለምን አይፈጸሙም? ዛሬ እንደነዚህ ዓይነት ተአምራት በመጠኑ ብቻ የሚፈጸሙት እምነታችን ትንሽ ስለሆነ ነው ወይስ እግዚአብሔር በዚህ ዘመን አስደናቂ ተአምራት እንዲፈጸሙ ስለማይፈልግ ነው? ወይስ ምልክቶችና ድንቆች በተለይ ለቀድሞዋ ቤተ ክርስቲያን ልዩ ሁኔታዎች የሚስማሙ ስጦታዎች ስለነበሩ ነው? ይመስለኛል። ዛሬም የመጀመሪያውን ምዕተ-ዓመት ሁኔታ በሚመስሉ የክርስትና እምነት ዳርቻዎች ወንጌል በሚሰበክበት ወቅት፣ አሁንም አንዳንድ ጊዜ ተአምራት የወንጌሉን ስርጭት ያጅባሉ። በሆሴዕና በኢዩኤል

እንደተነበየው፡ ወደ ዘመናት መጨረሻ እየተቃረብን ስንመጣ፡ ምናልባት የተአምራት መጠን ይጨምር ይሆናል።

ኢየሱስ ስለፈጸማቸው ተአምራት ለደቀ መዛሙርቱ ሲናገር፡- «ከዚህም የሚበልጥ» (ዮሐ. 14፡12) እንደሚያደርጉ ገልጾአል። እርሱ ካደረገው የሚበልጠው ሥራ ምን ይሆን? - በሽተኛ መፈወስ፤ የታወረ ዓይን ማብራት፤ ሙታንን ማስነሣት፤ አጋንንት ማውጣት ይሆን? እንዲህ የሚል አባባል አለ፡- «ኢየሱስ የመጣው ወንጌልን ለመስበክ ሳይሆን፤ የሚሰበክ ወንጌል እንዲገኝ ነው።»

ከሞቱና ከትንሣኤው የተነሣ ዛሬ የኃጢአትን ይቅርታና የሕይወትን ለውጥ የሚያመጣ ወንጌል አለንና የተለወጠ ሕይወት ከተአምራት ሁሉ የላቀ ነው። አንድ ሰው በኃጢአቱ ንስሐ በመግባትና በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን «ዳግም በሚወለድበት» ጊዜ ሁሉ የዳግም ልደት ተአምር ይፈጸማል።

ይህን ስንል፡ በዓለም ውስጥ በአንዳንድ ስፍራዎች መንፈስ ቅዱስ አንዳንድ ሰዎችን በልዑላዊነቱ ተአምራት አድራጊዎች እንዲሆኑ የሚቀባበትን ተጨማሪ እውነት ማናናቃችን አይደለም። አስቀድሜ እንዳልሁ ወደ ዘመኑ መጨረሻ ስንቃረብ ለተጠራጣሪው ዓለም የእግዚአብሔርን ኃይል የሚያሳዩትን የአስደናቂ ምልክቶችና ድንቆች ድግግሞሽ እንደምንመለከት አምናለሁ። የሰይጣን ኃይላት በበለጠ ጥልቀት እየሠሩ እንዳሉ ሁሉ፤ እግዚአብሔር ምልክቶችና ድንቆች ይፈጸሙ ዘንድ እንደሚፈቅድ አምናለሁ።

ልሳን

በእስኮትላንድ አገር በምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ፡ ግንባር ቀደም አገልጋይ የነበረው ሰው በግላስጉው ሆስፒታል ውስጥ ከፍተኛ እንክብካቤ እየተደረገለት ነበር። እርሱም በሞትና ሕይወት መካከል እንደነበረና በማንኛውም ጊዜ ጌታን ፊት ለፊት እንደሚያይ ያውቅ ነበር። በመሆኑም፡ ከጌታው ጋር ይነጋገር ጀመር። በዚህም ጊዜ ሳያስበው ከዚህ በፊት ሰምቶ በማያውቀው ቋንቋ ሲጻልይ ይገኛል። ይህንንም ለአንድ ጓደኛው ካጫወተ በኋላ፡ ደግሞ አላነሣውም ነበር። ከዚያም ለበርካታ ተጨማሪ ዓመታት ጌታውን ለማገልገል ከሕመሙ ዳነ።

ነገሮች ሁሉ ጨልመውባት ግራ የተጋባች ወጣት ባለትዳርና የልጆች እናት አንድ ምሽት አልጋዋ ላይ ተቀምጣ በእግዚአብሔር ፊት ታውጠነጥን ነበር።

ይህች ሴት «በልሳን ስለመጸለይ ሰምተሽ ታውቂያለሽ?» ስትል ባለቤቱን ጠየቀች። ባለቤቱ ሩትም አላውቅም ለማለት ራሷን ነቀነቀች። ወጣቷም፡- «አኔም ሰምቼ አላውቅም ነበር። ስለ ልሳንም ጠይቄ አላውቅም ነበር። በዚህ ጊዜ ምን እንደሚደረግ እንኳ አላውቅም ነበር። አንድ ቀን ግን መሬትን በሕዋው ላይ ሆኜ የምዞርና በየክፍለ-ዓለሙ ውስጥ ሳልፍ፣ የማውቃቸውን ወንጌላውያን በስማቸው የምጠራና በዚያ ስለሚገኙ ክርስቲያኖች የማስብ ይመስል ነበር። በዚህም ዓይነት ጠቅላላውን ዓለም አዳረስሁ። ከዚያም ቢያንስ ለሠላሳ ደቂቃዎች ያህል እንደጸለይሁ በማስብ፣ ሰዓቱን ተመለከትሁ። ይግረምሽ ብሎኝ ጊዜው ነግቷል! እንዲሁም ሰውነቴ ታድሷል። ሽኩሜም ቀልሎአል። ተስፋ መቁረጡ፣ ብስጭቱ፣ ማጉረምረሙ ሁሉም ለቀቀኝ። ልክ መልካም የሌሊት እንቅልፍ እንዳሳለፍሁ ሆኖ ተሰማኝ» አለች።

በልሳን መናገር በአማኞች መካከል ክፍፍልን የሚፈጥር አወዛጋቢ ጉዳይ በሆነበት ባቅራቢያዬ ባለ አንድ ስፍራ፣ የሰንበት ትምህርት ቤት ተማሪዎች ስለመንፈስ ቅዱስ አካልና ሥራ ያጡ ነበር። በተለይ ከአንድ አስደሳች ከሆነው ስብሰባ በኋላ፣ የኮሌጁ የሰንበት ትምህርት ቤት አስተማሪ ስለ መንፈስ ቅዱስ እንዲያስተምሩ ተጠይቀው በነበረበት ጊዜ ተማሪዎቹ አንድ በአንድ በዚህ ረገድ የነበራቸውን ልምድ እንዲያካፍሉ አደረጉ። መምህሩ፣ ከተወሰኑ ወራት በኋላ ክፍሉን በማስታወስ፣ በአእምሮአቸው ውስጥ ስለነበሩ ሦስት ሰዎች ጠቀሱ። አንደኛው፣ ምስክርነቱ መጠነኛ እውነትነት የነበረው ሲሆን፣ ለጥቂት ወራት ስለ ልሳን ብቻ ይናገር ነበር! እንዲሁም ሌሎች ሰዎች ተመሳሳይ ልምድ እንደነበራቸው ለማየት የሚችለውን ጥረት ሁሉ ያደርግ ነበር። በመጨረሻ ግን፣ መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን፣ በተለያዩ መንገዶች ጌታ ኢየሱስን ለማክበር እንድንችል መሆኑን በመገንዘብ ስለ ልሳን ብቻ መናገሩን አቆመ። ዛሬ ይህ ሰው በልዩ ሁኔታ የተሰጠ የወንጌል አለጋይ ነው።

ሁለተኛው የክፍሉ አባል፣ በልሳን እንደሚናገር የገለጸ ሲሆን፣ ግልጽ፣ ተደጋጋሚና ንስሐ ያልገባቸውን የምግባር ጉድለቶች በመፈጸሙ፣ ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ከኮሌጁ ተባርሮአል።

በመምህሩ አእምሮ ውስጥ የተቀረጸው ሦስተኛው ሰው፣ ከታላላቅ ከተሞቻችን አንዷ በሆነችው ውስጥ የነበረውና በቅርቡ የተለወጠው የመንገድ ላይ ወርበላ የነበረ ሰው ነበር። ከክፍለ-ጊዜው በኋላ፣ መምህሩን ወደ አንድ ጥግ በመውሰድ፣ ከዚህ ቀደም ሲነገር የሰማውን ቋንቋ በዚህ ስብሰባ ውስጥ እንዳደመጠ ገለጸላቸው። መምህሩ ቋንቋው ምን እንደነበረ

ሲጠይቁት፡- «መናፍስት ጠሪ የነበረች አያቷን በማገለግልበት ወቅት እሰማው የነበረው ቋንቋ ነው» በማለት መለሰላቸው። መምህሩም እነዚህ ሁኔታዎች ልሳን ከሦስት አቅጣጫዎች እንደሚመጣ ያመለክታሉ ብለው ማሰባቸውን አጫወቱኝ፤ እነርሱም፡- (1) ከመንፈስ ቅዱስ፤ (2) ከሥነ-ልቦና (3) ከሰይጣን ናቸው።

በልሳን ርእሰ-ጉዳይ ላይ እንደ ሊቅ ሆኜ ለመናገር ባልችልም፤ የምሰነዝራቸው አሳቦች ከመጽሐፍ ጥናት፤ ከልምድና ከብዙ ሰዎች ጋር ካደረግኳቸው ውይይቶች የመጡ ናቸው። በዚህ አንድ በርግጠኛነት የምናገረው ነገር ቢኖር፤ መንፈስ ቅዱስም ሆነ ከስጦታዎቹ ውስጥ አንዳቸውም አማኞችን ለመከፋፈል አለመምጣታቸው ነው፤ ይህም ማለት መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ልሳን በሚያስተምረው ነገር ላይ የራሳችን አስተሳሰብ ሊኖረን አይችልም ማለት አይደለም። አሊያም ለልሳን ከፍተኛ ትኩረት የሚሰጥባቸው ወይም የማይሰጥባቸው አጥቢያ ማኅበረ-ምእመናን ሊኖሩን አይገባም ማለት አይደለም፤ ዳሩ ግን እኔ በአንድ ነገር እርግጠኛ ነኝ ፡- የልሳን ስጦታ በአግባቡ ከግልጋሎት ላይ ሳይውል ሲቀርና ለከፍፍል ምክንያት ሲሆን፤ አንድ ነገር ተበላሽቶአል ማለት ነው። ኃጢአት የክርስቶስ አካል በሆነችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰርጉ ገብቶአል ማለት ነው።

ታሪካዊ መሠረት

ለአንድ ክፍለ ዘመን ያህል በልሳን መናገር በብዙ ክርስቲያኖችና በተወሰኑ አብያተ ክርስቲያናት መካከል ከፍተኛ ስፍራ ተሰጥቶት ነበር ለማለት ይቻላል። ለነዚህ ወገኖች በልሳን መናገር ከደኅንነት በኋላ ከክርስቲያኑ ሕይወት ጋር የተቆራኘ ነበር።

ይሁን እንጂ፤ በሺህ የሚቆጠሩ የ«ካሪዝማቲክ» አማኞች ከቶውንም በልሳን አይናገሩም ነበር። ይሁንና በጌታ ኢየሱስ እንደሚያምኑ እውነተኛ አማኞች ተደርገው ተቆጥረዋል። በመሆኑም፤ ራሳቸውን ትንግርተኞች አድርገው በሚቆጥሩ በርካታ አብያተ ክርስቲያናት መካከል፤ በልሳን መናገር ዳግም ለመወለድ አስፈላጊ ምልክት ተደርጎ አልተወሰደም ነበር። እነዚህ ወገኖች ዳግም የተወለዱ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ ክርስቶስ አካል እንደተጠመቁና የውኃ ጥምቀትም የዚሁ ውጫዊ መግለጫ እንደሆነ ያምናሉ። ዳግም በሚወለዱበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በልባቸው ውስጥ ለማደር ይመጣል፤ ሆኖም ግን እነዚህ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ ከዳግም ልደት በኋላ የሚመጣ ነገር ነው።

በቅርቡ የአዲሱ ጳጳስ መቆሰጣቸው (ኒዎ-ጴንጤቆስጣል) የእምነት እንቅስቃሴ ተከስቷል። ከእነዚህም ብዙዎች አባልነታቸው በዓባይነት የእምነት ክፍሎች ውስጥ ሲሆን፤ አንዳንዶቹም የሮማ ካቶሊኮች ናቸው። እነዚህ ሰዎች ለፈውስ የሚሰጡት አትኩሮት ከጳጳስ መቆሰጤ አብያተ ክርስቲያናት ጋር የሚስማማ ሲሆን፤ ብዙውን ጊዜ በልሳን መናገር ከዳግም ልደት በኋላ የሚመጣው በመንፈስ ቅዱስ የመጠመቅ ምልክት ነው ብለው ይቀበላሉ፤ ዳሩ ግን የቀድሞዎቹ የጳጳስ መቆሰጤ አብያተ ክርስቲያናት፤ በኒዎ-ጴንጤቆስጣል የሕይወት ዘይቤ ውስጥ የመንፈስ ቅብዓት ካለበት ሕይወት የሚፈልጉትን ዓይነት የሕይወት ለውጥ ያለማየታቸው እያሳሰባቸው ነው።

የኒዎ-ጴንጤቆስጣል ትኩረት በአንዳንድ የዓለም ክፍሎች ፕሮቴስታንቶችንና የሮማ ካቶሊኮችን ወደ አንድነት እንዳመጣቸው ማንም ሰው አይክድም። አንድነታቸውም በእምነት መጽደቅ፤ የቅዱስ ቁርባን ሥርዓት ወይም የጳጳሳት ብፅዕና በመሳሰሉት የሥነ-መለኮት ልዩነቶቻቸው ላይ ተነጋግረው ባገኙት እልባት ሳይሆን፤ በልሳን መናገርና በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ላይ የተመሠረተ ነበር። ይሁንና እንደ ፕሮቴስታንቶቹ ሁሉ፤ ራሳቸውን (ካሪዝማቲክ) ብለው እየጠሩ፤ ዳሩ ግን በፍጹም በልሳን የማይናገሩ ብዙ የሮማ ካቶሊኮች አጋጥመውኛል። ይህ ለነርሱ ከክርስቶስ ጋር በግል ለመገናኘታቸው አዲስ ግኝት ሆኖ ሲታሰብ ቆይቷል።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ልሳን ምን ይላል?

በልሳን መናገር (ወይም ከተመጣጣኝ የግሪክ ቃላት የተገነባው «ግሎሶላሊያ» በሁለት የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ ብቻ ተጠቅሶአል። ይኸውም በሐዋርያት ሥራና ጳውሎስ ለቆሮንቶስ በጻፈው መልእክት ውስጥ ነው። (በማር. 16፡17 ላይም የተጠቀሰ ቢሆንም፤ ብዙዎቹ ምሁራን በመጀመሪያው ሰነድ ላይ እንዳልነበረ ያምናሉ።) ቃሉ በሁለት ዓይነት መንገድ የተጠቀሰ ይመስላል። አንደኛው መንገድ፤ የሚገኘው ተስፋ የተሰጠው የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ከተረጋገጠበት የጳጳስ መቆሰጤ ድርጊቶች ጋር ተያይዞ ነው። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2 ውስጥ የሚገኘውን ምንባብ በጥንቃቄ ስናጠና፤ በክፍሉ የተጠቀሰው «ልሳናት» ወደ ኢየሩሳሌም በመጡ በሌሎች አገር ሰዎች የታወቁ ቋንቋዎች ነበሩ። በመሆኑም አነስተኛ ቁጥር የነበረው የክርስቲያኖች ቡድን በሌሎች ቋንቋዎች የሚናገርበት መለኮታዊ ችሎታ ተሰጥቶት ነበር ማለት ነው።

በጳጳሳቸው የተፈጸመው ምን ነበር? የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት እንደሚነግረን፤ የአዲሱን ዘመን ዋዜማ የሚያሳዩ አራት ነገሮች ተፈጽመዋል። በመጀመሪያ፤ ከሰማይ እንደሚነጥቅ ነፋስ ያለ ድምፅ መጥቶ ቤቱን ሞላው። ሁለተኛ፤ የእሳት ልሳናት የሚመስል ነገር በክፍሉ ውስጥ በነበሩ ሰዎች ሁሉ ላይ ተቀመጠ። ሦስተኛ፤ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ። አራተኛ፤ መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደሰጣቸው ሁሉም በልሳናት ይናገሩ ጀመር። እነዚህ ልሳናት ከርም ግዛት ሁሉ ለጳጳሳቸው በዓል ወደ ኢየሩሳሌም የመጡ ሰዎች ሁሉ የሚያውቋቸው ቋንቋዎች ነበሩ። አንዳንዶች ተአምራቱ የተፈጸመው በሰሜዎቹ ጀሮዎች ውስጥ እንደሆነ ሲያምኑ፤ ሌሎች ግን ሐዋርያት በማያውቁት መለኮታዊ ቋንቋ የመናገር ስጦታ እንደተሰጣቸው ያምናሉ። የተኛውንም አቋም ብንይዝ ቁም ነገሩ ግን «ተአምር» መፈጸሙ ነው።

«ተሞላ» ለሚለው ሌላው መሠረታዊ ቃል ጴጥሮስ፤ «በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተ» (በልሳን መናገሩ አልተጠቀሰም) ለሊቀ ካህኑና ለአይሁድ አለቆች አጭር ስብከት ባደረገበት በሐዋርያት ሥራ 4:8 ላይ ይገኛል። በሉቃስ 1:15 መጽሐፍ ቅዱስ ስለመጥምቁ ዮሐንስ «ገናም በእናቱ ግንባን ሳለ መንፈስ ቅዱስ ይሞላበታል» በሚልበት ስፍራም ተመሳሳይ ሥርወ-ቃል ከግልጋሎት ላይ ውሏል። ይሁንና፤ ዮሐንስ በልሳን ስለመናገሩ የተጠቀሰ ነገር የለም። ጳውሎስ በተለወጠ ጊዜ ሐናንያ ወደርሱ እንደመጣና «ታይ ዘንድና መንፈስ ቅዱስ ይሞላብህ ዘንድ» (የሐዋ. 9:17) እንዳለ እናንባላን። ከዚያም ዓይኑ በራ፤ ተጠመቀም፤ «ወዲያውም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ በምኩራቦቹ ሰበክ» (የሐዋ. 9:20)። አሁንም በልሳን ስለመናገሩ የተሰጠ መግለጫ የለም።

የሐዋርያት ሥራ 19 ጳውሎስ በኤፌሶን ስለነበረው ታሪክ ይዘግባል። በዚያም ስለ መንፈስ ቅዱስ መምጣት በጭራሽ ያልሰሙ ጥቂት አማኞች ያጋጥሙታል። «ጳውሎስም እጁን በጫንባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱ ወረደባቸው በልሳንም ተናገሩ፤ ትንቢትም ተናገሩ» ይላል (የሐዋ. 19:6)። በዚህ ስፍራ መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ቅዱስ መሞላታቸውን አይናገርም። ምንም እንኳ እንደ ጳጳሳቸው ቀን የእሳት ልሳናት ወይም የሚነጥቁ ነፋሳት ባይኖሩም፤ በሆነው ደረጃ በልሳናት ተናገሩ፤ ትንቢትም ተናገሩ። በተጨማሪም፤ የተነገሩት ልሳናት በዚያ የነበሩ ሰዎች የተረዱቸው ይሁኑ ወይም አስተርጓሚዎች አስፈልገው እንደ ነበር በሐዋርያት ሥራ 19 ውስጥ የተሰጠ መግለጫ አናገኝም። ቢያንስ በዓለም

ውስጥ በሆነ ስፍራ ያገለግሉ በነበሩ ቋንቋዎች እንደተናገሩ ልንገምት ግን እንችላለን።

ወደ ውጭ አገር በምሄድበት ጊዜ፥ በእንግሊዝኛ ቋንቋ እናገራለሁ። ይህም ከአድማጮቼ የሚበዙት የማያውቁት ቋንቋ ነው። ለምሳሌ፥ በሰሜን-ምሥራቅ የሕንድ ክፍል በያንዳንዱ ስብሰባ ለብዙ ሺህ ሕዝብ የስብከት ንግግር አድርጌአለሁ፤ ሰዎች «ያልታወቀውን ልሳኔን» እንዲረዱ ለማድረግ አሥራ ሰባት የተለያዩ አስተርጓሚዎች ወደ አሥራ ሰባት የተለያዩ ቋንቋዎች ተርጉመውታል። በኔ አሳብ፥ ያኛው መለኮታዊ ተአምር ከመሆኑ በቀር፥ ይህ በጳንጠቆስጤ ከተፈጸመው ነገር ጋር ተመሳሳይነት አለው። አንድ ተናጋሪ የተወሰኑ ሰዎች በሚያውቁት ቋንቋ ቢናገር፥ አሊያም መንፈስ ቅዱስ የሚናገረውን ለሚሰማው ሰው ሁሉ ወደራሱ ቋንቋ ቢተረጉም፥ ተአምሩ የተፈጸመው ለሰሚው ቋንቋውን ለመረዳት ከመቻሉ ላይ ነው።

«ያልታወቁ ልሳናት» በ1ኛ ቆሮንቶስ መልእክት ውስጥ

ምንም እንኳ በሐዋርያት ሥራና በ1ኛ ቆሮንቶስ በ«ልሳን» ስለመናገር አንድ ዓይነት የግሪክ ሥርወ-ቃል ቢያገለግልም፥ በ1ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ በልሳን መናገር በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ከሚገኘው ሙሉ ለሙሉ የተለየ ይመስላል።

በጳንጠቆስጤ ደቀ መዛሙርት የተናገሩት ኢየሩሳሌምን ይጉበኙ ለነበሩ ሰዎች በሚታወቁ ልሳናት ነበር። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተሞሉት እነዚህ ተናጋሪዎች የሚናገሩባቸውን ቋንቋዎች አያውቁም ነበር፤ ይልቅስ አድማጮቻቸው ያውቁ ነበር። ይሁንና፥ በ1ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ አድማጮቹ የሚሰሙትን ቋንቋ አያውቁም ነበርና አስተርጓሚዎች አስፈለጉ። ጥያቄው እንግዲህ በ1ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ የሚገኙ ልሳናት የታወቁ ቋንቋዎች ናቸው ወይስ አይደሉም? የሚል ነው። አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ናቸው ሲሉ፥ ሌሎች ግን የለም፥ ከማንኛውም የታወቀ የሰው ቋንቋ ጋር የማይገናኙ የስሜት መግለጫዎች ብቻ ናቸው ይላሉ። በግሌ፥ ወደ ሁለተኛው አቋም አዘነብላለሁ። ይሁንና፥ አንዳንዶች የቆሮንቶስ የልሳን ስጦታ የታወቀ ቋንቋ ከሆነ፥ ዛሬ «ልሳን» ተብሎ ከሚመደበው ነገር ጋር የማይዛመድ እንደሆነ ቢናገሩም፥ የምንባቡን አሳብ ለመረዳት ብዙም ልዩነት አይኖረውም። በልሳን የተነገረውን «መተርጉም» እንደመንፈስ ቅዱስ ስጦታ መታየቱ፥ በ1ኛ

ቆሮንቶስ ውስጥ የተጠቀሰው ልሳን፣ ያንኑ ቋንቋ በልግድ የሚናገር ሰው የሚረዳው የታወቀ ቋንቋ አልነበረም ብዬ እንዳምን ያደርገኛል።

1ኛ ቆሮንቶስ 13 የራሱ የሆነ አወዛጋቢ ነገር አለው። ጳውሎስ የመላእክትንና የሰዎችን ልሳን ይጠቅሳል። የመላእክት ልሳናት ለማናችንም ያልታወቁ ሲሆኑ፣ ክፍሉ ግን የሚያመለክተው አንዳንዶች በንደዚህ ዓይነት ልሳን ሊናገሩ እንደሚችሉ ነው። ይሁን እንጂ በቆሮንቶስ ውስጥ ጳውሎስ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ እንደሚመጡ ስለሚናገር፣ አንድ ሰው በመላእክት ልሳን እንዲናገር የሚሰጠው መንፈስ ቅዱስ መሆን አለበት። በርግጥ፣ ጳውሎስ ሁሉም ሰው የዚህ ስጦታ ባለቤት እንዳልሆነ በግልጽ ይናገራል። የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ከሁለተኛው ጥምቀትና ከአስፈላጊ ተባባሪ ምልክት ግለትም በልሳን ከመናገር ጋር ማጣመር የሚያዳግተኝ ለዚህ ነው። ልሳን እንደስጦታ ለጥቂቶች የተሰጠ ሲሆን፣ ልሳን በመንፈስ ቅዱስ ለተጠመቁት ሁሉ እንደ ምልክት ተሰጥቷል ለሚለው አቋም፣ ቁርጠኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ማረጋገጫ ለማገኘት አልችልም።

በተጨማሪም፣ አንዳንድ ጊዜ «ካሪዝማቲክ» የሚለው ቃል ዘመናዊ አጠቃቀም ትክክል እንዳልሆነ አስባለሁ። በ1ኛ ቆሮንቶስ፣ እግዚአብሔር ለአማኞች ስለሚሰጣቸው ስጦታዎች ያገለገለው ቃል «ካሪዝማታ» የሚለው ነው። ማንም ሰው እንዲህ ዓይነቱን ስጦታ በራሱ ሊያገኝ አይችልም። ቀጥለን እንደምንመለከተው፣ በጳውሎስ አባባል፣ ስጦታዎች የሚመጡት ከእግዚአብሔር መንፈስ ልዑላዊ አሠራር ሲሆን «መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያካፈለ ያደርጋል» (1ኛ ቆሮ. 12:11)። ጳውሎስ፣ «እኛ [የግሪኩ ቃል የሚለው ይህንን ነው] ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና» (1ኛ ቆሮ. 12:13) ይላል፤ ዳሩ ግን ከዚህ በተጨማሪ፣ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለተለያዩ የአካል ክፍሎች ያከፍላል፤ በመሆኑም፣ እያንዳንዱ አማኝ የሆነ ስጦታ ስለሚያገኝ፣ አማኝ ሁሉ መለኮታዊ ስጦታ (የካሪዝማቲክ) ነው።

በተጨማሪም፣ ጳውሎስ ማንኛውም ስጦታ ለአማኞች ሁሉ ይዳረሳል አይልም። እርሱ የሚለው እያንዳንዱ አማኝ «የተወሰነ» ስጦታ እንደሚቀበል ብቻ ነው፤ ይሁንና፣ ለቆሮንቶስ ሰዎች ከሁሉም የሚበልጠውን ስጦታ «እንዲፈልጉ» ይነግራቸዋል። ከዚያም በ1ኛ ቆሮንቶስ 13 ውስጥ ፍቅር የጉደለው ማንኛውም ስጦታ ከንቱ እንደሆነ ይናገራል።

የልሳን ስጦታ አስተውሎት

የልሳን ስጦታን በተመለከተ፡ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12:30 ላይ እንደተጠቀሰውና በ1ኛ ቆሮንቶስ 14 ላይ በስፋት እንደተገለጸው፡ ቀጥሎ የተመለከቱት ነጥቦች ከግንዛቤ ሊውሉ ይገባል፡-

በመጀመሪያ፡ በጳንጠቆስጤ ቀን ከተገለጸው በግልጽ የተለየ ትክክለኛ የልሳን ስጦታ አለ፤ ይህም የሆነው በዕለተ በዓለ ኅምሳ (ጳንጠቆስጤ) መተርጉም አስፈላጊ ስላልነበረ ነው። እንዲሁም ሌሎችም ምልክቶች አብረውት ነበሩ፤ እነርሱም እንደ እሳት ያሉ ልሳናትና እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ የሚመስሉ ምልክቶች በዚያ ነበሩ። እነዚህ በ1ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ በየትም ስፍራ ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ጋር አልተጠቀሱም።

ምንም እንኳ ዛሬ በክርስቲያኖች መካከል የልሳንን ጠቀሚታ በተመለከተ፡ ግልጽ የሆነ አለመስማማት ቢኖርም፡ እኔ በግሌ የልሳን ስጦታ ለአዲስ ኪዳን ዘመን ብቻ የተወሰነ ነው ለማለት የሚያበቃ ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ አላገኘሁም፤ ይህ በእንዲህ እንዳለ፡ ልሳን በቀላሉ በተሳሳተ መንገድ የሚረዱትና የሚያከፋፍልም ነጥብ በመሆኑ፡ ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12-14 እንዲህ ማብራራቱ ለዚህ ምስክር ነው። (በዚህ ላይ ማጥበቁ ከስጦታዎች ሁሉ በታች ሲሆን፡ ጳውሎስ ከስጦታዎች ሁሉ በላይ ይህንኑ ለመግለጽ ብዙ ቦታ ፈጅቷል።) በመሆኑም፡ ዛሬ ይህ ስጦታ በሚታይበት ጊዜ፡ ጳውሎስ ከተነተናቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድንጋጌዎች መሠረት ከፍተኛ ጥንቃቄ ሊደረግለት ይገባል።

እንዲሁም፡ የልሳን ስጦታ እንደ ጠቃሚ መንፈሳዊ ስጦታ ሊያገለግል ቢችልም፡ ይህ ማለት ግን ማንኛውም የልሳን መገለጥ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚከናወን ስለሆነ፡ ያለምንም ጥያቄ ልንቀበለው ይገባል ማለት አይደለም።

ሁለተኛ፡ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12-14 በግልጽ እንደተመለከተው፡ ልሳን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንጂ የመንፈስ ፍሬ እንዳልሆነ ሊታወቅ ይገባል። ወደ ፊት እንደምንመለከተው፡ በገላትያ 5:22-23 የተገለጸው የመንፈስ ፍሬ በመንፈስ በሚመላለስ ክርስቲያን ሁሉ ሕይወት ውስጥ መገኘት አለበት። በሌላ በኩል፡ ስጦታዎች በእግዚአብሔር ልዑላዊ ፈቃድ ለአማኞች የሚከፋፈሉ ናቸው፤ በመሆኑም፡ ስጦታ አንዳንዶች ሊያገኙትና ሌሎች ግን ሊያጡት የሚችሉት ነገር ነው። ልሳን

እገዚአብሔር ለአማኞች ሁሉ ሊሰጥ የሚችው ስጦታ ነው ለማለት የሚያስችል ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ አላገኝም። ሌሎች ብዙ ሰዎች ባይኖራቸውም፤ አንዳንዶች ይህን ስጦታ ሊቀበሉ ይችላሉ። የልሳን ስጦታ ያልተሰጠው ሰው «እኔ የሁለተኛ ደረጃ ክርስቲያን ነኝ» ብሎ ሊሰማው አይገባም፤ ወይም እገዚአብሔር ለርሱ መስጠቱን አስፈላጊ ሆኖ ካላገኘው በጥብቅ ካላገኘሁ ግለትም ስሕተት ነው፤ በተመሳሳይ ሁኔታ ይህን ስጦታ የተቀበለው ሰው ሌሎችም እንዲያገኙት ለማስገደድ፤ ወይም ሁሉም ይህንኑ ስጦታ እንዲለግመድ ለማስተግር ቢሞክር ስሕተት ነው።

ሦስተኛ፡ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12-14 የተጠቀሰው የልሳን ስጦታ አነስተኛ ጠቀሜታ ካላቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንዱ ነው። እንዲያውም ከሁሉም ያነሰ ሆኖ ተጠቅሷል። ለዚህ ምክንያት ብዙ ጊዜ ለሌሎች አማኞች የሚሰጠው ምንም ጥቅም ስለሌለ ነው። ሌሎች ስጦታዎች ግን የክርስቶስን አካል ለመገንባትና ለማጠናከር በግልጽ ይዘወተራሉ። ልሳን (ተርጓሚ ካለ) በጉባኤ አገልግሎት ውስጥ ይህንኑ ግልጋሎት ሊሰጥ ቢችልም፤ አማኞች እርስ በርሳቸው እንዲበረታቱ በማድረግ ረገድ ሌሎች ስጦታዎች የበለጠ ቀጥተኛ ግልጋሎት ይሰጣሉ።

የልሳን ስጦታ የክርስትና ሕይወት ብስለት ከፍተኛ ደረጃ እንደሆነ ተደርጎ መታሰብ የሌለበት ለዚህ ነው፤ እንዲያውም፡ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ክርስቲያኖች በልሳን አልተናገሩም፤ በልሳን የሚናገሩ ብዙዎቹም መንፈሳዊ ብስለት የላቸውም።

አራተኛ፡ የልሳን ስጦታ የግድ አማኙ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ ክርስቶስ አካል እንደተጠመቀ የሚያሳይ ምልክት አይደለም። ይህ በተለይ በ1ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ እውነት ነው፤ ምክንያቱም ሕዝቡ አስቀድመው አንድ ጊዜ ለዘላለም ከክርስቶስ አካል ጋር ተጣምረዋል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በማንኛውም ስፍራ በልሳን መናገር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ወደ ክርስቶስ አካል ግለትም ቤተ ክርስቲያን መጠመቅን የሚያሳይ አስፈላጊ መረጃ እንደሆነ የሚናገር ክፍል አላገኝም። በልሳን መናገር በተጠቀሰበት በሐዋርያት ሥራ ውስጥ እንኳ፤ አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቁ ይህ አስፈላጊ መረጃ እንደ ነበር የሚያመለክት ነገር የለም።

እንደዚሁም የልሳን ስጦታ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጋር የግድ መያያዝ የለበትም። በመንፈስ ቅዱስ ልንሞላና ከቶውንም በልሳን ላንናገር እንችላለን። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት በሕይወታችን ውስጥ ብዙ የተለያዩ

ውጤቶችን ሊያስከትል ይችላል፤ ከነዚህ ውስጥ በልሳን መናገር ምናልባት አንደኛው ይሆናል። ከፍተኛ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የነበራቸውና የግውቃቸው አንዳንድ ክርስቲያኖች ምንም የልሳን ስጦታ አልነበራቸውም፤ ይሁን እንጂ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ነበር።

አምስተኛ፡ የልሳን ስጦታ በቀላሉ አላግባብ ከግልጋሎት ላይ ሊውል እንደሚችልና እንዲያውም አደገኛ እንደሚሆን መጽሐፍ ቅዱስና ያለፉት ክስተቶች ያስጠነቅቁናል። ለምሳሌ፡ በልሳን የመናገር ስጦታ ብዙውን ጊዜ ሲያኩራራ ቆይቶአል። ምናልባት አንድ ሰው የልሳንን ስጦታ ይለግመድና ወዲያውኑ ይህ ስጦታ ካልተሰጣቸው አማኞች እንደሚበልጥ ወይም መንፈሳዊ እንደሆነ ሊያምን ይችላል። እንዲህ ዓይነቱ አመለካከት በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላው አማኝ ተገቢ ባሕርይ ጋር በቀጥታ የሚቃረን ነው።

ሌሎች አደጋዎችም መጠቀስ አለባቸው። ለምሳሌ (አስቀድሞ እንደተመለከተው)፡ ልሳን በቀላሉ ወደ መከፋፈል ሊመራ ይችላል። ብዙውን ጊዜ ይህ ነገር የሚሆነው በኩራት ምክንያት ወይም የልሳን ስጦታ ያለው ሰው ሌሎችን በግል እንዲናገሩ ስለሚገፋፋ ነው። በሌላ በኩል፡ አንዳንድ ሰዎች በልሳን ስለማይናገሩ ሊኩራሩ ይችላሉ፤ ይህም ደግሞ በተመሳሳይ ደረጃ ስሕተት ነው፤

በዚህ በልሳን ጉዳይ ላይ ከሁሉም በላይ አደገኛ ከሚሆኑት አንዱ የሚዛናዊነት መታጣት ነው፤ በመሆኑም፡ በአንድ ወቅት ይህን ስጦታ ይለግመድ የነበረ ሰው ሙሉ በሙሉ አእምሮው በልሳን አሳቦች ብቻ ሊዘረቅ ወይም ሊሞላ ይችላል። (ምናልባት አስገራሚ ከሆኑት ከሌሎች የምልክት ስጦታዎች በቀር)፤ የተቀሩት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ይዘነጉና ብዙውን ጊዜ ለተቀደሰ አኗኗር ወይም ለመንፈስ ቅዱስ ፍሪ የሚሰጥ ትኩረትም ሆነ ፍላጎት አይኖረውም። አንዳንድ ይህን ስጦታ ሌሎች እንዲሹት የመጥራቱን ጉዳይ ዋና ትኩረታቸው ያደረጉ ሰዎች፤ መንፈስ ቅዱስ ትኩረት ወደ ሰጠው የወንጌል አገልግሎት ላይ ምንም ፍላጎት አይኖራቸውም። ይህን እንድል ያነሣሣች አንድ በልሳን ተናጋሪ የሆነ፤ ነገር ግን የጠፉ ነፍሳትን ወደ ክርስቶስ ለግምጣት እምብዛም የማይጨነቅ ቡድን መኖሩን ስላስታወስሁ ነው። የዚህ ቡድን አባላት ሌላ ሰው መስከሮ አዲስ ነፍስን እስኪያመጣ ድረስ ይጠብቁና አዲስ የተለወጠውን ሰው በጌታ ለማደግ በልሳን መናገር እንዳለበት ለማሳመን ይቀርባሉ።

ሌላው አደገኛ ሁኔታ ደግሞ፤ አንድ ሰው በልሳን በመናገሩ ወደ መንፈሳዊ ኃይልና ብስለት ለመድረስ አቋራጭ መንገድ አድርጉ ሊቆጥረው ይችላል። ከሥራ ባልደረበቹ አንዱ የልሳን ስጦታ እንደሚያገኝ ተስፋ በማድረግ ወደ ተለያዩ ስብሰባዎች ከሚሄድ ወጣት ጋር በሰሜኔሪ ውስጥ አብሮ ይኖር ነበር። ይህን ስጦታ ለምን እንደፈለገ ሲጠየቅ ጥልቅ የሆነ ኃይል የግጣትና ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ኅብረት የሌለው ሆኖ ስለተሰማው፤ በልሳን መናገር መንፈሳዊ ኃይልና የእግዚአብሔርን ሕልውና እንደሚያስገኝለት ስላሰበ መሆኑን ገለጸ። ደጋግሞ ይጸልይ እንደሆነ፤ ወይም መጽሐፍ ቅዱሱን ዘወትር ያነብ እንደሆነ፤ ወይም ደግሞ ከሌሎች አማኞች ጋር ኅብረት በማድረግ ብዙ ጊዜ ያሳልፍ እንደሆነ ሲጠየቅ፤ ከነዚህ አንዱንም እንደማያደርግ ተናገረ። እግዚአብሔር በጸሎት፤ ቃሉን በማንበብ፤ ከሌሎች አማኞች ጋር ኅብረት በማድረግ የሚያድግበትን መንገድ ከፍተለት ሳለ፤ እርሱ ግን በነዚህ ነገሮች ለመጠቀም ራሱን ለማሠልጠን አልፈለገም። ለርሱ፤ በልሳን መናገር ወደ መንፈሳዊ ብስለት ለመድረስ አቋራጭ መንገድ መስሎታቸው። ከዚህ በኋላ ብዙም ሳይቆይ ከሰሜኔሪው መውጣቱና አገልጋይ ለመሆን የነበረውን ዕቅድ መሰረዙ ምናልባት አስደንጋጭ ነገር ሳይሆን ይችላል።

የመጨረሻው አደገኛ ሁኔታ፤ ስጦታው አንዳንድ ጊዜ በማስመሰል ወይም በመኮረጁ ሊሠራ መቻሉ ነው፤ ይህም ምናልባት ሆን ተብሎ በሚፈጸም የግታለል ተግባር፤ ወይም «ስጦታው» የመጣው ከእግዚአብሔር ዘንድ ሳይሆን ከራሳችን ሥነ-ልቦናዊ ፈጠራ ወይም የአጋንንት ሥራ ውጤት ሊሆን ይችላል።

ምናልባትም ከቆሮንቶስ በላይ የሚገኘው ታላቅ ቤተ መቅደስ ወንዶችና ሴቶች ካህናት ያደርጉ እንደነበረው፤ የጥንቷ ግሪክ የድልፊ ካህን «ልሳን» ተብሎ ሊጠራ የሚችል ነገር እንደተናገረ ማስታወስ ያስፈልግ ይሆናል። ዶክተር አክበር ዓብዱል-ሐቅ እንደነገሩኝ ከሆነ፤ በልሳን መናገር ዛሬ በሕንድ አገር ክርስቲያን ባልሆኑ ሰዎች መካከል አዘውትሮ የሚከናወን ተግባር ነው።

እንዲሁም፤ በአጋንንት የተያዙ ሰዎች በጤነኛ አእምሮአቸው ሲሆኑ በፍጹም የማያውቋቸውን አንዳንድ የታወቁ ቋንቋዎች የሚናገሩባቸው የተወሰኑና ትክክለኛ አጋጣሚዎችም አሉ። መጽሐፍ ቅዱስ የፈረዋን አስማተኞች የእግዚአብሔርን ተአምራት አስመስለው እስከተወሰነ ደረጃ ድረስ መሥራት ሞክረው እንደነበር ይናገራል።

እንግዲህ የሐንሰ «መንፈስን ሁሉ አትመኑ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ» (1ኛ ዮሐ. 4:1) ግለቱ ለካ ለዚህ ኖሯል!? አስቀድመን በምዕራፍ 12 ውስጥ መናፍስትን ስለመለየት ስጦታ ስንነጋገር ይህንኑ በስፋት ተመልከተናል።

ክርስቲያኖች እንኳ ይህንን ስጦታ በማስመሰል ይጠቀማሉ። የልሳን ተናጋሪዎች የሚገኙበትን ስብሰባ የተካፈላች አንዲት ልጃገረድ፣ እንደብዙዎቹ ዓደኞችዋ ሁሉ፣ የልሳንን ስጦታ አጥብቃ ትፈልግ ነበር፤ ስለዚህም በሌላ አገር አድጋ ስለነበር፣ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እንደሆነ ለማስመሰል በዚያው አገር ቋንቋ ትጻል ይነበር። ሌሎችም በልሳን የመናገር ስጦታ አግኝታለች ብለው ከማሰባቸው የተነሣ፣ በልሳን መናገር እጅግ አስፈላጊ ነው ብለው በሚያምኑ ቡድኖች መካከል በመጨረሻው ተቀባይነት ለማግኘት ችለዋል።

ምንም ያህል አስፈላጊ ቢመስለንም፣ ወይም ምንም ያህል አስደናቂ ቢሆንብንም፣ በሕይወታችን ውስጥ ማንኛውም ልምድ የእግዚአብሔርን ቃል መተካት እንደማይችል ግወቅ አለብን። ሁልጊዜም ልምዳችን በመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት ሊመረመር ይገባል፤ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስን በልምዳችን ልንወስነው አይገባም። መጽሐፍ ቅዱስን የሰጠን መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ፣ ከባለቤቱ ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጣ ማንኛውም ስጦታ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ሊጋጭ አይችልም።

ስድስተኛ፣ ልሳንን እግዚአብሔርን ለማመስገንና ከርሱ ጋር ኅብረት ለማድረግ በግላችን፣ በጽዋና ጊዜ ብንጠቀምበትስ? አንዳንድ ወዳጆቹ ለረዥም ጊዜ ሲጻልዩ ከቆዩ በኋላ፣ ወዲያው ሳያስቡት በማይታወቅ ቋንቋ መናገር እንደጀመሩ አጫውተውኛል። ባመዛኙ ይህንኑ ስጦታ በግላቸው የሚያዘወትሩት ሲሆን፣ ሁሉም ሰው እንደነርሱ መሆን አለበት ብለው ግን አልተናገሩም። ክርስቲያኖች ሁሉ የብስለት ምልክት አድርገው በልሳን መናገር አለባቸው አላሉም። ኮሪ ቴን ቡም የተባሉት እህት በልሳን እንደምትናገር ሁሉም ሰው ይወቅ እንጂ እርሷ ግን ስለዚህ ጉዳይ ለሰው ተናግራ አታውቅም። ብዙውን ጊዜ ስለዚህ ጉዳይ እያጋነኑ የሚናገሩትንም ሰዎች ትገሥጽ ነበር።

በመሠረቱ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለልሳን ጉዳይ የሚለው ትንሽ ነው። የግል የልሳን አጠቃቀም በጳውሎስ በኩል ተመራጭነት እንደነበረው «ከሁላቸው ይልቅ በልሳኖች እናገራለሁና እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤ ነገር ግን ሌሎችን ደግሞ አስተምር ዘንድ በማኅበር እልፍ ቃላት በልሳን ከመናገር ይልቅ አምስት ቃላት በአእምሮዬ ልናገር እወዳለሁ» (1ኛ ቆሮ.

14:18+ 19) ከሚለው ንግግሩ እንረዳለን። አንዳንዶች ጳውሎስ «ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ» (ኤፌ. 6:18) ሲል፣ በልሳን ጸልዩ ማለቱ ነው ይላሉ፤ ዳሩ ግን (አእምሮ በጸሎት ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ በሚውልበት) በተወሰኑ የጸሎት ርዕሶች ላይ ማተኮር፣ በዚህ ክፍል ውስጥ የጳውሎስ አሳብ በልሳን መጸለይ እንዳልሆነ ያመለክታል።

አሳቤን ሳጠቃልል፣ ራሳቸውን «በልሳን ተናጋሪ» ብለው በሚጠሩ ሰዎች መካከል ስለልሳናት ሰፊ የአሳብ ልዩነት መኖሩ ከሚያስገርመኝ በቀር ምንም ለማድረግ እንደማልችል ልገልጽ እወዳለሁ። ብዙዎቹ ለመጠመቅ ወይም በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት በልሳን መናገሩ አስፈላጊ ነው የሚለው አባባል በፍጹም የተሳሳተ ነው ይላሉ። ከወንጌላውያን አብያተ-ክርስቲያናት ብዙዎቹ፣ ልክ የሐዋርያት ስጦታ ዛሬ እንደሌለ ሁሉ፣ የልሳን ስጦታም ባሁኑ ጊዜ የሚሠራ ነው ብለው አይቀበሉም።

እግዚአብሔር በጣም የተጠቀመበትን አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጉባኤ (ኮንፍረንስ) አውቃለሁ፤ በወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት አካባቢ ምንም ያህል ስጦታ ያለውና ተቀባይነት ያገኘ ቢሆንም እንኳ፣ በዚህ ስፍራ በልሳን የሚናገር ሰው ለአገልግሎት አልጋበዙም ነበር። ሌሎች ሰዎች በዚህ ጉዳይ ላይስማሙ ቢችሉም፣ የዚህ አገልግሎት መሪዎች በአሳባቸው ስለጸኑ አቋማቸው ሊከበርላቸው ይገባል።

በሌላ በኩል፣ ራሳቸው በልሳን የማይናገሩ በርካታ ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት አሁንም ሙሉ ለሙሉ ገለልተኛ አቋም እየያዙ ናቸው። የካሪዝማቲክ እንቅስቃሴ ወደ ሁሉም የአምነት ክፍሎች ታላቅ በረከትና ተሐድሶ ይዞ ሲገባ ስለተመለከቱ በ1ኛ ቆሮንቶስ 12 ውስጥ የተጠቀሱ መለኮታዊ ስጦታዎች ሁሉ ዛሬ እንደሚሠሩና እንደ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ተቀባይነት ሊያገኙ እንደሚገባ ለመረዳት ተዘጋጅተዋል።

ለአንዳንድ ካሪዝማቲክ ወዳጆች ባለማድላት አንድ ነገር ለመጨመር እሻለሁ፤ ምንም እንኳ «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» በልሳን ምልክትነት አብሮ ይሄዳል በሚለው አሳባቸው ባልስማም፣ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ መሞላታቸው አስፈላጊ መሆኑን አውቃለሁ፤ አስተምራለሁም። ልሳን ምልክት የመሆኑን ጉዳይ ገለል አድርገን በመንፈስ ቅዱስ ስለመሞላት ሁኔታ በተመሳሳይ ልምምድ መነጋገር እንችላለን። እኔ እስከምረዳው ድረስ መጽሐፍ ቅዱስ ማንኛውም አማኝ በልሳን የመናገር ምልክት ባይኖረውም፣ በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ሐሴት ሊያደርግ፣ ኃይሉን ሊያውቅ እንደሚችል ይናገራል። በአንድ በተወሰነ የመንፈስ

ቅዱስ ሙላት ጊዜ፥ በልሳን መናገር እግዚአብሔር ለአንዳንዶች የሚሰጣቸው ምልክት ሊሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ለሁሉም ምልክት መሆኑን የሚያመለክት ነገር አላገኝም፤ በመሆኑም፥ እያንዳንዳችን አስተሳሰባችንን ጥላቻ ባልነገሠበት መንፈስና በኢየሱስ ክርስቶስ ያለንን የኅብረት ሰንሰለት ሳንበጥስ ብናስተናግድ መልካም ነው። አንዱን አምላክ ስለምናመልክ በዚህ ደስ ይለናል፤ ጌታንም እናመሰግናለን።

በ1ኛ ቆሮንቶስ 14 ጳውሎስ ትንቢትን መናገር ከልሳን እንደሚበልጥ በግልጽ ይናገራል። እንደዚሁም «በልሳኖች ከመናገርም አትከልከሉ» (1ኛ ቆሮ. 14:39) ይላል። ጳውሎስ በተለያዩ ቋንቋዎች እንደሚናገር ቢታወቅም፥ ይህንኑ ባለማስተዋል አላጋነነውም። መንፈስ ቅዱስን እኛ በምንፈልገው መንገድ በሚሠራበት ስፍራ እንዳናስቀምጥ መጠንቀቅ ያስፈልገናል። እርሱ ልዑል ስለሆነ፥ ስጦታዎቹን እንደፈቃዱ ይሰጣል። ፒተር ዋግነር «የክርስቶስ አካል ብዙ አናሳ መገለጫዎች (ክፍሎች) የሚገኙበት አጠቃላይ (ዩኒቨርሳል) መሆኑ ሊታወቅ ይገባል። መንፈሳዊ ስጦታዎች የተሰጡት ለአጠቃላይ አካል ስለሆነ፥ የተወሰኑ ስጦታዎች በማንኛውም የአካሉ ክፍል ውስጥ ሊኖሩም ላይኖሩም ይችላሉ። ይህም ለምሳሌ፥ ሌሎች የአካሉ ክፍሎች ሲያገኙት፥ አንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ወይም ጠቅላላው የእምነቱ ክፍል፥ የልሳንን ስጦታ ለምን እንደማይቀበል ይገልጻል»¹ ይላሉ።

ለማጠቃለል ያህል፥ በመጀመሪያ፥ በማስመሰል ከሚደረገው አንጻር ትክክለኛ የልሳን ስጦታ አለ። ይህን ስጦታ ከተቀበሉት ሰዎች ብዙዎቹ ተለውጠዋል፤ አንዳንዶች ለጊዜው፥ ሌሎች ደግሞ ለዘለቄታው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ተለውጠዋል፤

ሁለተኛ፥ እግዚአብሔር የልሳንን ስጦታ በተወሰኑ ጊዜያትና ስፍራዎች፥ በተለይም በክርስትና አገልግሎት ዳርቻዎች፥ መንግሥቱን ለማስፋፋትና አማኞችን ለማገጽ ይጠቀምበታል።

ሦስተኛ፥ ብዙዎች «የመጨረሻው ጊዜ» ተብሎ በሚጠራው ዘመን ውስጥ እንደምንኖር ያምናሉ። ትንቢተ ሆሴዕና ኢዩኤል በነዚያ ቀናት ታላላቅ የመንፈስ ቅዱስ መገለጦችና የምልክት ስጦታዎች ዳግም እንደሚታዩ ተንብየዋል። ምናልባት እንዲህ ባለ ታሪካዊ ወቅት ውስጥ ይሆናል ያለነው። በመሠረቱ በዚህ ሰዓት የወንጌሉን እውነትነት የሚያመለክቱ በርካታ የምልክት ስጦታዎች ዳግም እየተገለጡ ስላሉበት ሁኔታ ዓይኖቻችን ልንጨፍን አንችልም።

ከብዙ ዓመታት በፊት በፍሎሪዳ የመጽሐፍ ቅዱስ ተቋም ውስጥ በውይይት ክፍለ ጊዜ፤ መምህሩ በልሳን ርዕሰ-ጉዳይ ላይ እስከዛሬ በልቤ የሚኖር አንድ ነገር ተናገሩ። እኚህ መምህር ለተግሪዎቻቸው ልሳንን «አትፈልጉት! አትከልክሉትም» ሲሉ መከሩ።

በመሠረቱ ልሳን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ነው። ዛሬ በልሳን የሚናገሩ ወይም የተናገሩ ወይም የማይናገሩና ለመናገርም የማያስቡ የፕረስቢቴሪያን፣ የባፕቲስት፣ የአንግሊካን፣ የሉተራንና እንዲሁም የጳንጠቆስታል የእምነት ክፍሎች አሉ።

ይሁን እንጂ ልሳን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ከሆነ፣ ሰዎችን ሊከፋፍል አይገባም! ሆኖም በልሳን የሚናገሩ ሰዎች አላግባብ ሲጠቀሙበት የሚከፋፍል ይሆናል! ይህም የፍቅርን ድህነት ያመለክታል። እንዲሁም ልሳንን የሚከለክሉ ወገኖች፣ የሐዋርያው ጳውሎስን ትምህርት ስለሚቃወሙ፣ ቤተ ክርስቲያንን ይጉዳሉ። በልሳን የሚናገሩና የማይናገሩ አግኞች አንድን ነገር እያሰቡ እርስ በርሳቸው በመፈቃቀር፣ ለእግዚአብሔር የበለጠ ክብር በሚያመጣው ወንጌል ለዓለም በማድረስ ተልዕኮ መተባበር አለባቸው! ግሰብ የሚያስፈልጋቸውም በልሳን የሚናገሩና የማይናገሩ ሰዎች በአዲስቱ ኢየሩሳሌም አብረው የሚኖሩ መሆናቸው ነው።

ልሳን እግዚአብሔር ላንተ የሚሰጣ መሆኑን ተመልክቶ ሊሰጥህ የወሰነው ስጦታ ነውን? ከሆነ፣ አትኩራራበት! ስለርሱም ብቻ በግሰብ ሌሎችን አስፈላጊ ነገሮች የመዘንጋት ዕንቅፋት አይጋረጥብህ! በእግዚአብሔር ቃል ላይ መሠረትህን ጣል። ከዚህም በላይ፣ አንተ የምታተኩርበትን ጉዳይ የማይደግፉትን አግኞች ጨምሮ ሌሎችን ማፍቀር እንደሚገባህ ተግር።

ላንተ የሌለህ ስጦታ ነውን? ከሆነም፣ አሳብህን ሙሉ ለሙሉ አይውሰድብህ! ከተቻለም ባንተና በሌሎች አግኞች መካከል ክፍልል እንዳይፈጥር ተጠንቀቅ። ካንተ አሳብ ርቀው በሌሎች ነገሮች ላይ የሚያተኩሩ አግኞች ቢኖሩም፣ በክርስቶስ ወንድሞችህና እኅቶችህ ስለሆኑ ወደዳቸው።

ከሁሉም በላይ፣ «በመንፈስ ተመላለሱ! የሥጋንም ምኞት ከቶ አትፈጽሙ» (ገላ. 5: 16) ተብለን ተጠርተናል።

ፈውስ፣ ተአምራትና ልሳናት የምልክት ስጦታዎች ምናልባትም በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የዛሬውን ዘመን ያህል የሰዎችን ትኩረት

ስበው ይሆናል። በተጨማሪም ልክ እንደዛሬው ግራ መጋባትና ውዝግብ
 ፈጥረው ይሆናል። ይሁንና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እነዚህን
 ስጦታዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለአንዳንዶች የሰጣቸው፤ ለክብሩ
 እንዲውሉ ነበር እንጂ፤ ለግል ጥቅም እንዲውሉ አይደለም። የመከፋፈልና
 የመኮራራት ምንጮችም መሆን የለባቸውም። ለዚህ ነገር አሳባችንን ሁሉ
 መስጠትና ስለ እርሱ ብቻ ማሰብ የለብንም፤ ከሁሉም በላይ እንደዚህ
 ዓይነት ስጦታዎች ሲሰጡ፤ እንደ እግዚአብሔር ቃል በጥንቃቄ በሥራ
 ላይ መዋል አለባቸው። ደግሞም ለመንፈስ አንድነት አስተዋጽኦ
 ሊያበረክቱ ይገባል። በመሆኑም ዛሬ እግዚአብሔር እነዚህን ስጦታዎች
 ለአንድ ሰው ሊሰጥ ከፈለገ፤ ሁልጊዜም «ለጋራ ጥቅም» (1ኛ ቆሮ.
 12:7) እና የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማስፋፋት አገልግሎት ይውሉ
 ዘንድ መጸለይ አለብን።